

„Cel dintâi act al oricărei acțiuni naționale este tărâmul școlar”.
Spiru Haret

ANUL II, NR. 2(5) * NOIEMBRIE 2009

PANDURUL

DE PADEȘ

**REVISTĂ DE CREAȚIE, INFORMAȚIE ȘI DIVERTISMENT A
ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE**

**REVISTA CADRELOR DIDACTICE ȘI A ELEVILOR
DIN ȘCOALA CU CLASELE I-VIII PADEȘ**

PANDURUL DE PADEȘ

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

PANDURUL DE PADEȘ

ANUL II, NR. 2(5), NOIEMBRIE 2009

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare:

Prof. PORA CONSTANTIN - Director

Redactor șef:

Prof. VIOREL POPESCU

Redactor șef adjunct:

Prof. LUIZA-ADELA IONICĂ

Redactori:

Prof. MARIA POPESCU

Instit. RODICA CLOȘANU

Elevi: CLOȘANU DIANA - cls.VIII

STANCIU DIANA - cls.VII

LICĂRET ANDREI - cls.V

ARJOCU ALEXANDRU - cls.VI

Colaboratori:

Educat. MIHAELA-IONELA PĂUN - grad. Călugăreni

Educat. ANA-MARIA RĂUȚ - grad. Motru-Sec

Prof. MOGOȘAN VERGINA - Șc.Nicolae Caranda Glogova

Instit. POPESCU VIOLETA - Șc. Nicolae Caranda Glogova

Prof. MIHĂIȚĂ ION - Director - Sc. Nicolae Caranda Glogova

Prof. MARIA-ELISABETA DIACONU - Colegiul Tehnic „Henri
Coandă

Tehnoredactor:

Prof: NICOLAE DIACONU

Adresa revistei:

Școala cu clasele I-VIII Padeș

Localit. Padeș, jud. Gorj

Telefon: 0253471290

Fax: 0253471291

e-mail: viorepopescu55@yahoo.com

ISSN: 1844-2854

Autorii își asumă întreaga răspundere pentru toate informațiile cuprinse în text, pentru opiniile și atitudinile exprimate, precum și pentru plagiat sau piraterie intelectuală. Textele publicate nu se restituie. Corespondența se primește pe adresa redacției sau email viorepopescu55@yahoo.com

CUPRINS

1. Școala generală Padeș	6
2. Dragi cititori.....	7
3. În memoriam	8
4. Oameni de ieri și de azi ai satului Padeș	9
5. Istoricul Școlii Cloșani	10
6. Eficiența recompensei în actul educativ.....	11
7. Gânduri despre creativitatea elevilor.....	12
8. Activitatea simultană.....	13
9. Să ne iubim pământul	15
10. Arta rupestră	17
11. Revenire	18
12. 10 fericiri ale părinților.....	19
13. Poezii alese	20
14. 9 MAI - ZIUA EUROPEI	22
15. Ciuma neagră	23
16. Copii.....	23
17. LA VIE D'UN ÉCOLIER.....	24
18. 10 Pași	25
19. Inteligența la copii.....	28
20. CONSILIEREA ÎN ȘCOALĂ	29
21. Test amuzant de inteligență	31
22. Din lumea celor care nu cuvântă... ..	32
23. Cățelușul dalmățian	34
24. CITATE DESPRE CĂRȚI	35
25. ISTORIA CALCULATOARELOR	38
26. IMPORTANȚA IONILOR NEGATIVI PENTRU VIAȚĂ.....	41
27. POLUAREA AERULUI, A APEI ȘI A SOLULUI	42
28. PROBLEMA APEI ÎN LUME	43
29. COROCOȘIILE STRIGATE LA NUNTĂ	44
30. PORTUL POPULAR DIN OLTENIA.....	45

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ȘCOALA GENERALĂ PADEȘ

Situată în centrul satului Padeș, la o „aruncătură de băț” de monumentul lui Tudor Vladimirescu, condusă cu măiestrie și competență de tânărul director - prof. Constantin Pora, școala din Padeș arată ca o adevărată școală europeană. Răsfoind documente vechi găsim începuturile de școală în Padeș de la 1860, când Eforia Instrucțiunii Publice numește ca învățător pe Gheorghe Spineanu, din Padeș. Cu ord. nr. 68928/1924. Ministerul aprobă ca școala să poarte numele de „Tudor Vladimirescu”, nume care azi nu se mai păstrează - din motive cunoscute. Revine sarcină celor de azi să lupte pentru ca școală să-și recapete vechiul nume. În anul 1902 sătenii construiesc localul de școală din piatră cu două săli de clasă și cancelarie. De-a lungul timpului localul suferă modificări, reparații, iar în anul 1974 începe construcția noului local, care include și localul vechi. Astăzi școala, așa cum arată și imaginea, este

impunătoare, spațioasă și dotată conform cerințelor. Școala dispune de 18 săli de clasă, sală de sport, sală de festivități, laborator de informatică racordat la internet, mobilier nou, centrala termică. Așa cum specifică domnul director încadrarea școlii este cu cadre didactice calificate și cu multă experiență la catedră. În școală își desfășoară activitatea 17 cadre didactice și peste 180 elevi. Activitatea cadrelor didactice se desfășoară într-un singur schimb ceea ce constituie un atu pentru elevi. În școală se desfășoară și alte activități extrașcolare: parteneriate cu alte școli, serbări școlare, concursuri etc.

Merită evidențiată în acest sens activitatea învățătorilor și educatoarelor care este la înălțime.

De asemenea, la inițiativa domnului învățător Popescu Viorel și cu sprijinul deosebit al domnului director și al primarului Viorel Nicolescu, a fost înființată revista „Pandurul de Padeș”, care publică creații ale elevilor și cadrelor didactice. În anul școlar 2008/2009, revista a obținut premiul III la concursul revistelor școlare. Din discuțiile avute cu prof. Pora Constantin, directorul școlii, am înțeles ca preocupare prioritară a dumealui dorința de a îmbunătăți permanent activitatea de management, astfel ca școala să fie printre școlile fruntașe ale județului.

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

DRAGI CITITORI,

Apărută din dorința de a arăta că se poate revista „Pandurul de Padeș” a ajuns la nr. 5 / 2009. Privită, de unii la început, cu îndoială revista a început să fie atractivă atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice. Demn de remarcat este faptul că în paginile revistei au publicat elevi din școlile comunei noastre dar și elevi din alte școli ale județului, ca de altfel și cadre didactice din Gorj și Mehedinți.

Vă rugăm să pătrundeți în paginile acestei reviste, în care încercăm să exprimăm gândurile dumneavoastră, preocupările elevilor noștri, pentru care numai timpul poate fi un critic obiectiv. Aceste pagini au fost și sunt scrise cu pasiune de copii și de dascălii lor indiferent de școala de unde sunt.

Vreau să mulțumesc pe această cale tuturor celor care au scris pentru această revistă și celor care vor scrie. Mulțumiri din suflet cadrelor didactice care au ajutat până acum la distribuirea revistei în școli (educatoare Mihaela Păun - Grădinița Călugăreni, prof. Băloi Angela - Școala Generală Călugăreni, învățător Popescu Maria, Ionică Luiza, Cloșanu Rodica - Școala Padeș, Păun Marina - Școala Cloșani, învățător Popescu Violeta - Școala Nicolae Caranda - Glogova)

Adresăm invitația de a publica în revista noastră tuturor cadrelor didactice care vor să se facă cunoscute prin activitatea care o desfășoară în nobila misiune aleasă!

Să urmărim și noi exemplul marelui scriitor Goethe și să nu lăsăm nicio zi să treacă fără să citim, fără să vedem, sau fără să auzim ceva frumos. După cum spuneau și vechii latini: „Nulla dies sine linea!”

Înv. Viorel Popescu,
redactor șef al revistei

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

In memoriam:

Cornea Daniela Viorica

Născută la 15 ianuarie 1954 la Tg-Jiu, jud. Gorj dintr-o familie cu trei copii, două fete și un băiat, fiind fiica cea mare a familiei Dumitrescu.

După clasele generale urmează cursurile Liceului „Ecaterina Teodorescu” din Tg-Jiu.

Iubește literatura și după ce absolvă liceul urmează Facultatea de Litere din București cu specializarea: Limba română- Limba franceză.

În timpul facultății se căsătorește, din această căsătorie rezultând unicul său fiu, Bogdan.

După terminarea facultății este repartizată ca profesor de lb. română-lb. franceză în comuna Padeș, la școlile Padeș-Călugăreni.

După o perioadă de timp îl cunoaște pe profesorul de educație fizică Cornea Gheorghe cu care se căsătorește. Se stabilește la Padeș, unde își aduce și părinții. La scurt timp îi moare mama, după ceva ani și tatăl.

Când credea că mai are puțini ani până la pensie, că va putea vizita locurile pe care și le-a dorit mai mult, o boală nemiloasă a răpit-o din mijlocul celor dragi lăsând în urmă durere și regrete eterne.

A avut un suflet mare care s-a luminat în prezența cărților, o persoană plină de viață, iubitoare de frumos, o „carte” veșnic deschisă pentru toți cei din jur.

Multe generații de copii care i-au fost elevi o să-și aducă aminte de sfaturile bune, de bagajul de cunoștințe insuflat nu cu autoritate ci cu tact pedagogic, cu vorba caldă asemenea unei mame sfătuitoare, unii numind-o „mama Dana”.

A fost o „lumânare” care s-a consumat până la ultima picătură dând tot ce a avut mai bun.

Am considerat că este de datoria mea să-i aduc un ultim omagiu celei care mi-a fost prof. de lb. franceză în clasele V-VIII, mai târziu colegă și director.

Dumnezeu să vă odihnească în pace, doamna profesoară!

Inst. Cloșanu Rodica

Omagiu

O, doamnă!
Mare, doamnă!
Luceafăr între dascăli,
Perit-ai în tăcere
Lăsând în urmă
Lacrimi și durere.

Munte de credință
Sperând cu ne-ncetare
Că poate pentru tine
Există o scăpare.

Zburași în nouri negri
Cu aripi străvezii
Visând la viață lungă
Și c-o să reînvii.

Instit. Cloșanu Rodica

Regrete

Regretăm cu toții
Că n-am stat mai mult cu dumneavoastră

N-am învățat nimic din
lucrurile
Ce le aveai de arătat.

Regretăm cu toții
Acele zile-n care
N-am prețuit îndeajuns
Prezența d-voastră printre noi.

Regrete și iar regrete,
Pentru anii ce-au trecut
Pentru zilele în care
N-am stat cu dumneavoastră
mai mult.

Lacrimi...

Soarta fuse crudă
Că vă luă de lângă noi
Când aveam nevoie
Să v-avem cu noi.

Toți copiii vă iubeau
Și de d-voastră întrebau
Când într-o zi nu v-au zărit
Prin clase au zăbovit.

Orice om îl ajutați
Și cu dragoste-i vorbeați
Zi și noapte nu dormeați
Până nu îl rezolvați.

Școala este-n doliu
C-a plecat de lângă noi
Acel suflet bun de mamă
Ce ați fost dumneavoastră
pentru noi.

Lacrimi de durere
Curg azi pentru d-voastră
C-ați plecat prea repede
Într-o lume fără-ntoarcere.

Instit. Ionică Luiza Adela

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

PERSONALITĂȚI DIN GORJ Oameni de ieri și de azi ai satului Padeș

Aici s-au născut și au văzut lumina zilei, au învățat și au vorbit primele cuvinte auzite de la părinții lor sau aici au iubit prima dată, au muncit și construit o familie alături de locuitorii comunei devenind ei înșiși locuitori înfocați ai comunei.

Prezentăm în continuare o listă cu astfel de oameni:

- * N. I. Spineanu - învățător decedat, fost director școală
- * Baculescu Cornel - învățător pensionar, fost director
- * Baloșin Constantin - profesor pensionar, fost director
- * Pora Cristian - profesor educație fizică, director școală
- * Popescu Janeta - învățătoare pensionară
- * Elena Constantin - învățător pensionar
- * Doina Iovănel Spineanu - profesor, scriitor,
- * Spineanu Ileana - profesor biologie
- * Dan Ilie Morega - profesor universitar, președinte UJCC Gorj, prefect și subprefect de Gorj,
- * Morega Romulus - fost învățător, procuror și judecător,
- * Popescu Viorel - învățător metodist
- * Popescu Maria - învățătoare
- * Cloșanu Rodica - învățătoare
- * Ionică Luiza-Adela - învățătoare
- * Popescu Janeta - judecător
- * Chapelan Mihaela - profesor universitar
- * Ion Elena - învățător metodist, ziarist
- * Stoicănel Haralambie - inginer zootehnist, fost primar
- * Gheorghe Morega - fost primar
- * Mihail Purice - fost primar
- * Bunceanu Ilie - inginer electronist, profesor universitar
- * Niță Argint și Marița Argint - lăutari
- * Corlan Georgeta - profesor la Clubul elevilor, cântăreață muzică populară

PORUMBELUL SĂLBATIC

Din porumbelul-sălbatic de pădure se trag toate varietățile de porumbei domestici, cu care suntem obișnuiți. A fost una din cele mai reușite aplicări a puterii și răbdării omului pentru crearea de forme, care deși ies din același izvor primitiv au totuși atât de mari deosebiri încât s-ar putea socoti unele ca specii diferite.

Când se pune un hulub cu coada răsfirată, porumbelul englezesc cu gusă, înalt, cu picioarele încaltate până în varful degetelor, alătura de porumbei obișnuiți de la noi având penele de la gât ca niște aripi și picioarele rubinii, abia îți vine să crezi că dintr-unul din porumbelul sălbatic, cenusiu la pene, cu coada lungă și gât scurt.

Se știe că Darwin biziundu-se pe aceasta creație a raselor felurite de porumbel, prin secțiune artificială, a căutat să lamurească transformările din lumea ființelor tot pe baza unei selecțiuni naturale.

Năm cu porumbeii sunt dragalasele turturele, atât de iubite de popor, ca și de poezi, prin ideala lor casnicie, pururea alături, perechi-perechi,

chiar când se întovărășesc în cardurile de plecare. Excepții însă sunt la turturele ca și la oamenii.

Semanând cu porumbelul la infatisare, au gatul mai scurt, aripile mai ascuțite la varf, iar coada mai lungă și rotunjită la capăt. Mai frumoasă e îmbracămintea ruginie pe spate și pe aripi, pe cap cu reflex albastru metalic, având mai ales de o parte și de alta a gâtului patru dungi negre varstăte cu altele argintii, podoaba lor. Nici nu le vezi în desul arborilor, dar repede prinzi de veste prezenta lor prin sunetele ca un tremol scurt, repetat, glas cu rrr prelungit. Poporul crede că spune: lucru-rau, lucru-rau.

Zbor de minune, dând des din aripi; când unul din soti e împuscat calalalt sta trist, indoliat; nu paraseste cuibul, hranindu-si puii la fel ca porumbeii de casa.

INV. LALA BEBIȘOR
ȘCOALA PRIMARĂ GLODENI
COMUNA BĂLĂNEȘTI

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ISTORICUL ȘCOLII CLOȘANI

Evoluția dezvoltării școlii satului Cloșani urmează traiectoria învățământului rural la nivelul țării. Bazele înființării învățământului rural în Țara Românească au fost puse odată cu aplicarea Regulamentului Organic din 1832, care cuprindea o mulțime de dispoziții privitoare la organizarea învățământului public astfel: „învățătura publică trebuie asemenea a fii obiectul îngrijirii și privegherii stăpânirii; creșterea tinerilor trebuie întemeiată pe începuturile celui mai sănătos moral”.

Cercetând documentele din arhiva Școlii Cloșani rezultă că răspunzând la un ordin al Inspectoratului Școlar Mehedinți, din anul 1905 dirigintele de atunci, Nicolae Argintaru afirmă că școala la Cloșani a luat ființă în anul 1840 și întreținută de sâtenii cu copii de școală, care au plătit și personalul. Condițiile de învățătură erau precare, mobilier sărac, bănci puține, lipsa de manuale și multe altele.

Cursurile s-au desfășurat în localul primăriei și primul dascăl a fost M. Soldoșanu, practicant ce a funcționat până în anul 1866 când învățământul a devenit învățământ de Stat.

Din 1866 până în 1888 a funcționat I. C. Popescu având cursul primar, pe timpul căruia localul școlii a fost „revizuit” în 1875 și apoi în 1889 cu ajutorul statului.

Școala a fost situată în mijlocul satului, într-un loc pitoresc pe o insulă formată din brațele râului Motru, în apropiere de vătășia slugerului Tudor Vladimirescu.

Cât privește populația școlară de la înființare adică din 1840 nu au existat acte în arhivă, abia din anul 1875 se evidențiază a fii 30 elevi, în 1876, 20 elevi, etc.

Din 1888 până în 1905 vine la conducerea instituției N. Argintaru - normalist cu curs complet iar în 1904 apare al doilea post de învățător fiind ocupat de Sabin N. Popescu, de asemenea normalist cu curs complet.

Populația de vârstă școlară a fost mere în creștere, însă frecvența la școală era mică datorită reținerii copiilor de către părinți, aceștia trimițându-i la diverse munci cas-

nice și la vite. S-a insistat în permanență ca elevii să frecventeze școala, învățătorii cerând sprijinul primăriei care era în drept să rezolve această problemă.

Cu toate acestea s-au înregistrat pierderi și permanent repetenți în număr destul de mare. Elevii din școală erau din ambele sate ale comunei, Cloșani și Motrișor, înscriși în cele cinci clase primare. Populația școlară devenind mai numeroasă s-a simțit nevoia construirii unui alt local, astfel că din 1903 învățământul s-a desfășurat într-un local nou, cu două săli de clasă, cancelarie, dar în care funcționa și primăria. Acel local se află și în prezent, bineînțeles aducându-i-se numeroase îmbunătățiri (parchet, sobe de teracotă).

VA URMA

Inst. Păun Marina,
Școala Cloșani

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

EFICIENȚA RECOMPENSEI ÎN ACTUL EDUCATIV

1. Valențele recompensei

Recompensele au un rol semnificativ în întărirea motivației. Ele pot acționa din exterior având rol de factori favorizanți, mobilizatori prin efectul direct și imediat asupra executării unor acțiuni, al adoptării unor comportamente. Din această categorie fac parte: acordarea de distincții, diplome, oferirea de jetoane, laude în public, etc. Atunci când acționează din interior, recompensele determină un câștig în evoluția personalității individului în direcția unei împliniri: satisfacerea unei/unor curiozități, sentimentul de mulțumire pentru că este apreciat de colegi, părinți, educatoare, atingerea unui standard, etc. Recompensele interne pot fi provocate, potențiate prin intermediul celor externe.

Pedagogic, cea mai bună răsplată și în același timp cea mai eficientă este acordarea încrederii. Ea se poate manifesta prin laudarea copilului pentru progresele făcute și acordarea, în semn de prețuire, a unor sarcini, răspunderi suplimentare.

Prin recompense educatorul îndreaptă comportamentul copilului spre un model social constituit și acceptat. Pe de altă parte, pedepsele vin să exercite constrângere, direcționând și ele individual, de asemenea spre ceea ce este admis de colectivitate. Descurajând acțiunile nedorite, pedepsele obligă la depășirea modelelor comportamentale cu o valoare socială scăzută.

Cele două forme de exercitare a influenței educative-recompensa și pedeapsa se deosebesc și din punct de vedere afectogen. Recompensele determină stări emoționale stenice, activatoare, sentimente de bucurie, mulțumire; pedepsele determină stări emoționale astenice: nemulțumire, teamă, frustrare, furie, revoltă ce pot fi urmate, dacă aplicarea lor se permanentizează, de apatie, de mobilizare, neascultare, împotrivire, persistență în a repeta comportamentul greșit ca o întoarcere a pedepsei.

2. Situații

Recompensa face plăcere oricui, de aceea în aplicare acesteia trebuie să știm clar ce vrem să obținem: dacă dorim să încurajăm copilul, să-i sădăm încrederea în sine, vom aplica lauda pentru un progres cât de mic al copilului apreciind, de fapt, intenția, strădania. Dacă dorim să ridicăm ștacheta performanțelor unui copil sau fixa standarde din ce în ce mai înalte și vom lauda numai performanțele deosebite. În colective de copii laudele noastre au un mare efect asupra copilului în cauză dar și asupra celorlalți copii care nu au fost laudați. Este bine ca laudele să se facă public deoarece aduc un tonus pozitiv care îl încurajează pe cel laudat și îi stimulează pe ceilalți copii să-i urmeze exemplul celui apreciat.

Recompensele și admonestările e necesar să fie aplicate în mod cât mai obiectiv, copiii simt când sunt certați în mod nejustificat, dar și când sunt laudați cu prea multă ușurință. De asemenea pedeapsa aplicată imediat îl ajută pe copil să asocieze greșeala cu consecința neplăcută a acesteia, determinându-l să nu mai repete acțiunile respective.

La 5-6 ani copilul este capabil să conștientizeze recompensa nemeritată, trăind un sentiment de emoție penibilă - așa numitul sindrom al bomboanei amare - când este apreciat greșit (fie că nu merită laudele acordate, fie că simte că le merită și nu îi sunt acordate). Acestea sunt expresii ale socializării în plan afectiv.

*Educatoare: Marinescu Daniela,
Grădinița Comănești-Bala*

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

GÂNDURI DESPRE CREATIVITATEA ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Reforma înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, înseamnă găsirea noului pentru fiecare lecție, plasarea sau „pitirea” în activități accesibile mai ales în cele legate de joc.

Creează-i copilului mediul, dezvoltă-i personalitatea, talentul, gândirea logică, până la polemică, cu colegul și chiar cu învățătorul, și ai să vezi că este mereu receptiv și mai ales creativ. Pentru aceasta, consider că mai întâi trebuie să te schimbi tu ca dascăl, să înveți din nou, să crezi din nou și astfel vei realiza cercetarea în plan teoretic și în plan practic.

Cercetarea teoretică reprezintă obiectivul cadru al meseriei de dascăl.

Cercetarea practică are dublu rol; îmbunătățește calitatea învățământului și fixează obiectivele cadru pentru cercetarea teoretică de mai târziu.

Cercetarea în ansamblu înseamnă căutarea permanentă de soluții, metode și tot ceea ce ține de meseria noastră de învățător.

Produsul cercetării este lecția; o lecție să nu

semene cu cealaltă.

Prin ce o facem să nu semene?

Răspunsul: printr-o activitate creativă, folosind exerciții noi.

O lecție poate fi comparată cu construcția unei case. I-am pus temelia bună, zidirea o fac mai ușor, iar la sfârșit adăpostirea este mai sigură, înfrumusețarea o fac plimbându-mă prin ariile curri-culare, care îmi oferă umbră, aștept veselă trecerea itemilor sau a altor intemperii ale vremii.

Între creativitate, inteligență și personalitate există o strânsă interdependență, nu se poate una fără cealaltă. În creativitate, un rol important îl au întrebările. Ele trebuie să fie logice.

Conceptul de învățare prin descoperire dirijată îl consider baza educării creative.

Creativitatea în economia de piață, egal existență, rezistență, competență.

Nu ești creativ, nu rezisti!

Învățător Nae Valentina,

Școala cu clasele I-IV, Comănești-Bala

Metode de învățare activă

Orice dascăl, la începutul unui ciclu de învățare își pune întrecerea ce îl va învăța pe elev, cu ce va realiza acest lucru, cât îl învață, cum îl învață, dar și cu ce rămâne el în viață din cele învățate.

Când vorbim de educație, discutăm de transformările care au loc în viața subiectului, dar și repercusiunile pe care le au acestea pentru viața și activitatea lui ulterioară. Toate aceste transformări nu pot avea loc decât dacă cel implicat participă activ și afectiv la propria educație.

În sprijinul celor preocupați de activizarea elevilor și eficientizarea procesului de învățare vin și metodele de învățare activă.

Va propun doar câteva dintre acestea:

Masa rotundă:

- este o tehnică de lucru prin colaborare;
- se trece din mână în mână o coală de hârtie în cadrul unui grup mic;
- fiecare elev din grup scrie cu altă culoare ceea ce i se cere.

Rețeaua discuțiilor:

- Este vinovată capra că lupul i-a mâncat iezii?
- DA / NU
- elevii optează pentru unul din răspunsuri;
 - fiecare elev va aduce argumente pentru opțiunea aleasă.

Gândiți / Lucrați în perechi / Lucrați câte patru:

- educatoarea dă o sarcină;
- fiecare elev se gândește singur la răspunsuri;
- elevii formează perechi, fiecare vine cu soluția proprie și discută împreună problema;
- perechile se alătură altor perechi, pentru a forma grupul de 4, discută împreună problema;
- fiecare grup își stabilește reprezentantul care va prezenta soluționarea problemei.

Mai multe capete la un loc:

- copiii formează grupuri de 4;
- în grup se numără de la 1 la 4, fiecare elev primind un număr;
- educatoarea pune o întrebare sau dă o sarcină spre rezolvare;
- fiecare elev din grup rezolvă sarcina dată;
- elevii discută sarcina dată în grup;
- educatoarea spune un număr (ex. 2) și toți copiii care au în grupuri acest număr prezintă în fața clasei rezolvarea sarcinii primite

Institutor: Rădoi Adriana-Cristina
Grădinița cu program prelungit
nr. 1, Tg-Jiu

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ACTIVITATEA SIMULTANĂ LA DOUĂ SAU MAI MULTE CLASE ÎN CICLUL PRIMAR

Creșterea cererii de educație, fenomen specific epocii contemporane și afirmarea dreptului la educație și cultură al fiecărui individ uman, au sporit preocupările pentru instruirea tuturor cetățenilor țării.

Treptat, școala a pătruns în cele mai îndepărtate locuri, astfel încât toți copiii să poată beneficia de activitățile școlare. Condițiile care determină organizarea învățământului simultan la două sau mai multe clase sunt legate de așezările umane, care au o populație școlară redusă ca număr. Datorită lipsei de copii, s-a ajuns treptat la organizarea unor școli cu două, cu trei sau chiar cu un singur post, toți copiii din localitate fiind grupați în două, trei sau într-o singură clasă.

S-a dovedit că învățătorul care lucrează simultan cu două sau mai multe clase, poate obține aceleași rezultate ca învățătorul care lucrează la o singură clasă, prin alternarea muncii directe efectuată la o clasă cu activitate indirectă a elevilor la cealaltă clasă. Consider că activitatea simultană este una destul de grea, dascălul trebuind să țină cont de foarte multe lucruri, pentru ca în activitatea sa să nu apară acei timpi morți, acesta trebuind să-și dozeze foarte bine timpul, astfel încât activitatea directă să fie combinată cu cea indirectă.

Învățătorul care lucrează simultan cu două sau mai multe clase este obligat să parcurgă integral programa tuturor claselor cu care lucrează, la fel ca învățătorul care lucrează cu o singură clasă. Aceasta face ca sarcinile instructiv-educative să fie dublate, în sensul că trebuie respectat planul de învățământ și programa școlară, pentru fiecare clasă, iar în timpul afectat pentru realizarea sarcinilor stabilite de aceasta este aceeași.

Lucrând cu două sau mai multe clase combinate, specificul activității constă în alternarea activității directe cu cea independentă. Activitatea independentă pe care elevii o desfășoară sub supravegherea învățătorului, constituie un exercițiu prețios pentru dezvoltarea inițiativei, a priceperii de a-și organiza deprinderi privind activitatea de învățare.

Învățătorul e necesar să depună un efort susținut ca fiecare elev să-și însușească întreaga materie prevăzută pentru clasa respectivă, să-și formeze deprinderi de citire cursivă, corectă, conștientă și expresivă, o exprimare orală și scrisă corect o serie caligrafică și ortografică. La matematică, să stăpânească cele patru operații aritmetice, să-și dezvolte judecata și gândirea în rezolvarea problemelor care cer una sau mai multe operații, să compună probleme după un algoritm dat, după o formulă sau să rezolve exerciții cu paranteze.

Faptul că aproape jumătate din timpul de activitate instructiv-educativă se consumă cu activitatea independentă a elevilor, îl obligă pe învățător să conceapă conținutul acestei activități și să aprecieze cu exactitate durata de execuție și gradul de efort solicitat, astfel ca activitatea independentă să fie una din strategiile predării și să conducă la realizarea obiectivelor disciplinelor respective.

Munca simultană cu două sau mai multe clase prezintă și unele avantaje.

Numărul mic de copii dă posibilitatea unui contact mai frecvent al învățătorului cu fiecare elev, de mai bună cunoaștere a personalității lor și de urmărire mai atentă a programului școlar. Frecvența mai mare a evaluării sporește responsabilitatea elevilor pentru activitatea de învățare.

Organizarea și programarea zilnică a activităților didactice cu elevii, în condițiile predării simultane la două sau mai multe clase, are o importanță hotărâtoare în realizarea sarcinilor didactice, complexe ale procesului de învățământ, ce se realizează și prin întocmirea unor orare bine chibzuite. Prin munca directă, învățătorul transmite elevilor cunoștințe noi și pentru acest lucru el trebuie să folosească o gamă largă de procedee și metode care să-i înlesnească înțelegerea deplină și rapidă a ceea ce transmite, exersând în același timp procesele gândirii elevilor și urmărind dezvoltarea capacităților de exprimare.

În același timp, prin activitățile directe se urmărește realizarea obiectivelor propuse, care duc la funcționalitatea cunoștințelor, la aprofundarea și folosirea lor în situații diverse.

De aici, se poate trage concluzia că toate formele de activitate întreprinse în cadrul muncii simultane cu elevii începând chiar din prima zi de școală trebuie să constituie un imbold în activitatea didactică, în vederea dobândirii de noi cunoștințe, în vederea lărgirii orizontului intelectual al fiecărui elev. Pentru îmbogățirea neconținută a vieții psihice, trebuie să operăm cu acele metode și modalități de lucru, variate, urmărind trezirea interesului elevilor și creșterea unei motivații temeinice, pentru a asigura participarea activă a acestora în acțiunea de învățare.

Învățătoare Seceleanu Carmen,
Școala Primară Racoți

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ICOANA NI-L APROPIE PE DUMNEZEU

Dacă ar fi să-i dăm o definiție teologică icoanei, am spune că este o reprezentare plastică a chipului lui Dumnezeu, a Sfintei Fecioare Maria, a Sfinților. Apoi ne-am întreba: oare într-adevăr putem să reprezentăm plastic chipul lui Dumnezeu?

Se spune în Sfânta Scriptură că odată Moise, în timpul activității Sale i-a cerut lui Dumnezeu: „Arată-mi fața Ta! De atâta vreme ne-ai purtat de grijă și ai fost cu noi. N-am văzut niciodată fața Ta. Și răspunsul Domnului a fost: „Fața Mea nu poate s-o vadă omul și apoi să mai trăiască.” Cum să îndrăznim să reprezentăm plastic în icoane chipul lui Dumnezeu, atâta vreme ce avem această interdicție: „Fața mea nu o poate vedea nimeni!”.

Icoana nu poate fi altceva decât o reprezentare așa cum ne-o imaginăm noi oamenii despre Dumnezeu; pe îngerii lui Dumnezeu nu i-a văzut nimeni. Nici ei care sunt foarte apropiați de tronul lui Dumnezeu, nu văd fața lui Dumnezeu.

Totuși Îl reprezentăm pe Dumnezeu în icoane. Avem motiv? Nu cumva ne amăgim? Nu cumva păcătuim reprezentându-L pe cel neînchipuit și nevăzut și neatins de cunoaștere umană? Avem dreptul să facem lucrul acesta? Desigur că avem! Temeiul = Întruparea lui Iisus Hristos.

În Iisus Hristos s-a întrupat toată Dumnezeirea și noi am avut ocazia să-L cunoaștem în felul acesta pe Dumnezeu.

Există și o altă cunoaștere pe care o vom dobândi când ne vom întâlni cu Dumnezeu față către față, într-o lume în care circumstanțele spațiale și temporale nu mai sunt, într-o lume în care ne vom putea apropia de Dumnezeu și-L vom putea vedea.

Până atunci avem ca temei al reprezentării icoanelor pe Domnul Iisus Hristos și prin aceasta noi putem să-L reprezentăm și pe Tatăl, pentru că Domnul Însuși ne-a învățat că este posibil să-L vedem prin Sine și pe Tatăl, atunci când unul dintre apostoli a spus: „Doamne, arată-mi-L nouă pe Tatăl” Iar Domnul a răspuns: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut și pe Tatăl pentru că Eu sunt Tatăl și Tatăl este întru Mine.”

Toată Dumnezeirea se află întruchipată în această Arătare Slăvită, care este Domnul nostru Iisus Hristos: Dumnezeu adevărat și Om adevărat.

De aceea, Îl putem reprezenta în icoane pe Dumnezeu și Îl reprezentăm de asemenea și în chipul Sfinților, căci ei au făcut prin viața lor, pe cât este omenește posibil, mărturia slavei Fiului lui Dumnezeu. De aceea, icoana este deosebită de orice altă reprezentare.

Ea este o constantă a spațiului duhovnicesc.

Au fost vremuri în istorie în care s-a pus problema dacă este corect ca Dumnezeu să fie reprezentat în icoană.

Au existat momente când s-a făcut campanie împotriva icoanelor. Ortodoxia a rămas însă credincioasă Sinodului VII Ecumenic și folosește în cultul ei Sfintele Icoane, căci icoana ne ajută să ne înălțăm de pe pământ la înțelegerea celor cerești.

Icoana mi-L apropie pe Dumnezeu.

Dumnezeu coboară prin icoană la noi. Chiar noi Îl coborâm pe Dumnezeu la noi înșine. Iată ce este o icoană:

Este chipul nostru transpus, căci Dumnezeu a însemnat în fiecare dintre noi chipul Său.

Spune Sfânta Scriptură că Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său.

Să ne închinăm icoanelor Sfinte, să le punem la loc de cinste în casele noastre, fiind încredințați că ne închinăm lui Dumnezeu și numai lui Dumnezeu!

Prof. de religie Ortodoxă Băloi Simona Elena,
Școala Generală Pocruia

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

SĂ NE IUBIM PĂMÂNTUL

„Pământul trebuie să fie o planetă sănătoasă.”

Ce este Pământul?

Pământul este a III-a planetă a sistemului nostru solar, dintre cele nouă, purtând numele de „Terra” sau „Planeta albastră”.

Pământul, pentru a-l descrie, constituie o temă foarte vastă, chiar inepuizabilă. El, reprezintă mult interes economic, științific, dar și pedagogic în scopul de a educa tinerele generații despre acest subiect major atât pentru societate cât și pentru fiecare individ al comunității.

Pământul, ca materie necesară vieții omului, tuturor viețuitoarelor, trebuie să devină și o materie didactică pentru predat în școli, pentru că numai astfel îi poate determina pe elevi să cunoască mai bine Pământul în general și în special cel românesc, să-l muncească, să-l apere și să-l iubească.

Potrivit Bibliei, Pământul este o creație a lui Dumnezeu, ca și cerul, chiar și lumea însăși.

El, este prima noastră casă, casa tuturor viețuitoarelor și a plantelor. Pământul, ne dăruie totul, este „Casa vieții”.

Pământul, este locul unde ne-am născut, unde viețuim cât și pentru mormântul fiecăruia dintre noi.

Pe Pământ se află câmpii nesfârșite, munți, dealuri, păduri și livezi sau pășuni, aici, cu ajutorul omului, se ară și se însămânțează, se întrețin culturile, se recoltează, obținându-se recolte bogate care întrețin viața oamenilor de la orașe și sate.

Prezentând elevilor elemente negative de comportament uman față de Pământ, subliniem necesitatea modificării acestor atitudini.

Folosită abuziv sau nechibzuit, puterea pe care o are omul de a acționa asupra naturii poate provoca daune incalculabile planetei, ființelor care o populează și mediului în ansamblul său.

Ocrotirea naturii implică în mod obligatoriu educația ecologică a maselor, necesitatea de a fi înscrisă în programele școlare ale tuturor națiunilor, constituind în același timp o componentă a ocrotirii mediului în vederea protejării în ansamblu a ecosferei.

Terra ar fi foarte curată dacă toată lumea și-ar face curățenie în fața porții sale. România, noi locuitorii României, în general, nu ne prea interesează curățenia Terrei. Noi suntem datori naturii ca să o apărăm de toate murdăriile care există pe acest pământ. La noi în țară sunt peisaje pe care le dorim neschimbate și peste câteva milioane de ani. Întotdeauna ambalajele mâncărilor sau dulciurilor trebuie aruncate la coșul de gunoi nu pe stradă sau pe trotuar. Una din sursele poluării mediului în care omul intervine mult este alunecarea terenului, deoarece omul niciodată nu a încetat să taie arborii din pădure.

Pădurile, „plămânul verde al naturii” acoperă aproximativ o treime din suprafața continentelor, dar, din cauza exploatărilor masive, astăzi această suprafață este într-o continuă scădere.

Tăind pădurile pentru a obține câștiguri mari de bani oamenii uită că nu mai au un aer proaspăt pe care să îl respire, se produc alunecări de teren iar animalele care trăiau aici sunt nevoite să se retragă în alte locuri unde mai este pădure sau mor, devenind animale pe cale de dispariție.

Tot așa se întâmplă și atunci când oamenii aruncă tot felul de resturi în apele curgătoare acolo unde trăiesc o mulțime de pești și care mor atunci când în apă ajung tot felul de resturi, deșeuri de fabrici și uzine.

Dacă și în continuare se va proceda tot la fel cu pădurile și apele pământului, copiii noștri nu vor mai vedea animalele pădurii și peștii din ape, decât în poze, iar aerul ce îl vor respira va fi tot mai poluat, iar cu timpul planeta noastră datorită dereglării climei va dispărea, iar odată cu ea nu se va mai ști nimic despre istoria noastră și totul ar fi în zadar.

În același timp, însă, dispariția peștilor, păsărilor, animalelor și plantelor reprezintă și pierderi economice dintre cele mai importante pentru economia generală a unei zone, care nu trebuie desconsiderate.

continuare pag. următoare

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

SĂ NE IUBIM PĂMÂNTUL

Mediul în care s-a dezvoltat omul primitiv a fost natura cu pădurile, poienile, câmpiile și pășunile ei verzi, cu izvoarele, râurile, florile și animalele ei. Pe măsura evoluției sale, omul și-a creat un mediu propriu de viață- un mediu artificial format din case, curți, culturi de cereale, animale domestice, șosele și mijloace de transport din ce în ce mai rapide. În prezent mediul nostru de viață este un amestec între mediul natural și mediul artificial. La sat suntem mai aproape de natură, iar la oraș mai aproape de mediul artificial. Avem nevoie să simțim mirosul florilor de câmp, și al fânului cosit, să auzim foșnetul frunzelor, și glasul păsărelor în crânguri, avem nevoie să vedem până departe culmile verzi ale dealurilor împădurite și piscurile albe ale munților. Pe toate acestea le căutăm în timpul liber. Fugim chiar, fără să ne dăm seama, de mirosul de benzina, de fumul mașinilor și al fabricilor, de sunetele claxoanelor autovehiculelor. Ne refugiem în natură, care ne este tot atât de necesară precum hrana, aerul, apa.

Natura nu este și nici nu poate fi proprietatea cuiva. Ea este și trebuie să fie în egală măsură a tuturor, atât a noastră a celor ce avem șansa să trăim acum, cât și a urmașilor noștri, a generațiilor următoare. Natura este neputincioasă în fața omului care acționează asupra ei prin diferite mijloace fără să-și dea seama. Ea are o valoare unică, excepțională și nu are un preț, oferind omului condițiile de existență și de afirmare creatoare.

Apărarea mediului înconjurător și a naturii este o acțiune la care trebuie să participe toți oamenii.

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care trebuie să orientăm acțiunile noastre de educație a copiilor în direcția înțelegerii, apărării și îmbunătățirii mediului înconjurător pentru a crea, pentru noi și pentru generațiile viitoare, condiții de viață mai bune într-un mediu mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității.

În fiecare an, pe 22 aprilie se sărbătorește în toată lumea „ZIUA PĂMÂNTULUI” (inițiată în 1970, la nivelul SUA de către senatorul Gaylord Nelson, a dobândit în 1990 statutul de eveniment mondial) și se discută problematica ecologică, subliniindu-se importanța acțiunilor întreprinse pe plan local pentru protejarea naturii.

Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importanțele preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pământului. Aceasta, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional.

Noi, cadrele didactice, pentru a cultiva interesul copiilor față de menținerea unui mediu natural echilibrat și propice vieții, a unui comportament favorabil ameliorării relațiilor dintre om și natură desfășurăm o serie de activități școlare și extrașcolare:

- scurte compuneri despre diferite elemente ale mediului;
- desene, afișe cu diferite teme: „S.O.S. PĂDUREA”, „SALVAȚI PĂDURILE”, „NU CĂLCAȚI FLORILE!”, „NU ARUNCAȚI GUNOAIE!”, „PĂSTRAȚI APELE CURATE!”, etc
- excursii în diferite locuri, unde au ocazia să vadă și să se bucure de priveliștile minunate ale naturii, să observe greșelile pe care le comit oamenii mari și să încerce prin puterea lor, să îndrepte aceste lucruri;
- activități practice în natură: plantarea unor copaci, unor flori, adunarea gunoaielor din curtea școlii, etc
- activități practice în clasă: folosind materiale refolosibile: „Căsuța păsărelor”, „Colțul viu”- plantarea unor flori de cameră, realizarea de ornamente pentru sărbătorile de iarnă: „Coronița”, „Crenguța de brad” etc;
- lecturi și vizionări despre dispariția unor plante și animale;
- diferite jocuri, concursuri, rebusuri cu temă ecologică;
- dramatizări cu tema :”Să ne iubim Pământul”;
- vizite la grădini zoologice, botanice;
- participarea la activități întreprinse de Consiliul local al comunei;
- realizarea unei expoziții cu lucrările realizate de copii și cu afișe ce conțin mesaje ecologice;
- colectarea de frunze, flori, semințe, plante medicinale, conuri de brad, etc;
- portofolii cu imagini ale unor zone poluate;
- păstrarea igienei personale;
- colectarea unor deșeuri reciclabile de la magazinele cu vânzare mare;
- călătorii imaginare în diferite locuri din țară

Copiii sunt foarte receptivi la ceea ce văd și ceea ce fac, și participă cu plăcere la aceste activități, ei fiind mereu dornici de cunoaștere, mereu curioși spre a afla cât mai multe lucruri despre mediul înconjurător, mediu în care trăiesc.

Institutor: Ionică Luiza-Adela

Învățător: Popescu Maria

Școala generală Padeș

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ARTA RUPESTRĂ DIN GORJ

Arta rupestra din județul Gorj a fost descoperită de către C. S. Nicolaescu-Plopsor și prezentată arheologilor din țară și din străinătate printr-o serie de articole și comunicări. Ea se împarte în două grupe: pictura și gravura. Prima grupă s-a putut determina în câteva localități din Gorj: 1) Baia-de-Fier-Pestera Parcalabului și Pestera Muierilor; 2) Runcu și 3) Polovragi (pesterile din dreapta și din stanga Oltetului din dreapta defileului).

Cele mai multe pesteri au urme arheologice, unele fiind locuite chiar în paleolitic ca Pestera Muierilor, altele conțin fragmente ceramice eneolitice de tip „Cotofeni” cum este cazul în Runcu. Acest ultim punct arheologic menționat a fost cercetat în 1979 de către specialiști de la Muzeul Județean Gorj, descoperindu-se locuințe și multă ceramică specifică acestei culturi. Desenele au fost pictate cu o materie de culoare neagră, amorfă care nu conține nici-o urmă de grăsime și nu este solubilă în nici-un reactiv obișnuit. Soluția a aderat puternic pe suprafața zgurmenturoasă a stâncii și a rezistat mai ales datorită atmosferei uscate din peștera, unde apar aceste picturi.

Stilul picturilor nu este uniform. Reprezentarea unui patruped în fuga este dovada unui stil naturalist, fiind o exemplificare a acestei arte din epoca respectivă. Majoritatea picturilor însă sunt executate într-un stil seminaturalist, unde tendința de schematizare și dorința artistului de a ține seama și de natură se întâlnesc laolaltă.

În general, toate picturile din această categorie au viață, sunt dinamice, fiecare dintre ele tradează o mișcare, un gest, o atitudine, uneori gratioasă. La baza acestei arte stă o concepție dinamică. Se caută o interpretare a realității, a sentimentelor și ideilor. Tot în același stil apar reprezentările omenestii și zoomorfe. Primele predomină, pe când animalele sunt mai rare. Figurinele masculine au un caracter ithyphallic foarte pronunțat; cele feminine sunt de obicei redată îmbracate. Într-un singur caz apare un personaj îmbrăcat într-o piele de animal și într-o atitudine care amintește unele scene din practicile magice. O a treia categorie o formează desenele geometrice care redau figuri omenestii de un schematism exagerat, simboluri solare cum este cazul cu raze, roata cu spate, precum și alte semne a căror semnificație este greu de explicat.

Tot la Runcu, pe Valea Sohodolului, se află interesante gravuri în locul numit „La Bulboc”. Pe suprafața netezită a unei stânci s-a săpat cu ajutorul unui instrument ascuțit desenele dorite. De fapt se vad și astăzi desenele amintite care sunt dispuse în scene și figuri izolate într-un stil exagerat.

Care este semnificația picturilor și gravurilor din Oltenia? Simbolurile solare, în asocieră cu care apar personaje în atitudine de adorare, stau în legătură cu un cult al soarelui. Majoritatea lor s-au descoperit în Pestera Parcalabului, pe Valea Galbenului, care ar fi putut servi ca un sanctuar al vremurilor de atunci, unde se practicau unele rituri și ritualuri cu caracter magic. Din cauza unui stil schematizat scenele de la Runcu devin greu de interpretat. În centrul acestei scene stă un personaj, redat în proporții mari față de rest, în jurul căruia apar alte personaje de proporții mai mici, în atitudine de adorare. Se disting apoi cercuri, triunghiuri și patrulete, care ar putea reprezenta discul solar și forme de locuințe, de colibe, transformându-se în artă ceva din viața de toate zilele.

În aceste scene de la Runcu poate fi vorba de o divinitate protectoare sau de un conducător de trib. Însă aceste scene ar putea avea și o semnificație istorico-narativă sau comemorativă din viața tribului de atunci. Este cert că arta rupestră din munții Gorjului nu poate fi atribuită în întregime numai unei semnificații magice sau magico-religioase și că trebuie să ne gândim deopotrivă și la viața profană a vremii.

O. Menghin a apropiat arta rupestră din Oltenia de nord de grupa Sierra - Morena din Spania, înclinând a crede că reprezentările rupestre ar fi opera oamenilor tardenocieni. În Africa se întâlnește același stil geometric - schematizat ca și în Oltenia, cu simboluri solare identice și figuri omenestii redată în forme similare. Însă o predilecție pentru redarea scenelor din viață o are stilul estic sau levantin după cum îl numește Leo Frobenius.

Arta rupestră din Gorj stă în legătură cu un centru din sud sau răsărit, mai degrabă, decât cu cel franco-cantabric sau scandinav.

O problemă controversată este aceea a determinării vârstei acestor picturi și gravuri. În 1926 C. S. Nicolaescu-Plopsor le credea paleolitice. Putin mai târziu abaterile Brevil și-a exprimat părerea că ar fi neolitice sau eneolitice. Credem că în manifestările de artă rupestră din Gorj se deosebesc mai multe perioade: cea mai veche dintre ele este aceea a patrupedului amintit și aparține paleoliticului superior, restul aparțin în general eneoliticului. Gravurile de pe stânca de la Runcu aparțin culturii Cotofeni datorită urmelor arheologice descoperite în apropiere.

inv. Lala Bebișor
Școala primară Glodeni
Comuna Bălănești

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

REVENIRE

Am prezentat în unul din numerele trecute ale revistei câteva din creațiile fostei mele eleve Codruța Șalapa (Drând), plecată prea devreme dintre noi acolo sus, de unde veghează asupra fiului său și asupra celor dragi ei.

Revin, în acest număr, cu alte câteva poezii și câteva însemnări pe care le-am primit de la sora sa prof. Drând Victoria, căreia îi mulțumesc pentru ajutorul dat.

„Acum, când timpul ne-a mai amăgit cu încă puțină fărâmbă din existența noastră trecătoare, mă simt alta, am alte gânduri, alte vise sau nu, ele sunt aceleași, însă au alte coperte, sunt împletite din alte raze de lumină: mai optimiste? Nu știu.

Tu ai fost și ești pentru mine ceva cu care Dumnezeu s-a gândit să-mi aline clipele mai grele. Uneori mă simt atât de singură încât mă ustură gândul că efectiv numai este nimeni lângă mine. Dar erai tu. Erai un strop de speranță, un semn că nimeni nu este prea singur, niciodată.

Sper ca odată să împart cu tine și alte momente, mai puțin neplăcute. Sper că va veni o zi în care privirea mea să nu-ți mai cerșească o oază de speranță ci ea însăși să fie o oază de speranță. O meriți...” (2 aprilie 1995).

„Fiecare ne lăsăm duși uneori în ispită de nostalgia propriei noastre efemerități. Ne vine să plângem, să ne amintim de trecut și să ne ancorăm cu disperare în lumea amintirilor care, deși sunt ale noastre, totuși nu ne pot mulțumi. În fiecare etapă a vieții noastre trăim experiențe, ne făurim amintiri, legăm prietenii. Când s-a terminat, însă, ne ștergem lacrimile uitate la colțul obrazilor și o luăm de la capăt: alte experiențe, alte amintiri, alte prietenii. Câte se adună într-o existență, câte nume, învăț ne mirăm de singurătatea absolută cu care întovărașim în ceasul din urmă...

Îmi vine câteodată să plec undeva unde nu există nimeni și nimic, să nu fac nimic, nici măcar să gândesc, să stau să număr clipele, minutele, orele, anii ca să pot să înțeleg timpul, să-l cuprind cu conștiința și cu inima, să-l adun într-o singură petală și să-l fac egal cu mine. Dar m-aș simți inutilă, n-aș cunoaște fericirea de a mă naște, de a crește, de a iubi, de a ierta, de a avea amintiri, de a cunoaște, de a muri. Căci și moartea este un lucru sublim ca orice experiență a necunoscutului, chiar dacă dincolo de ea se așterne neantul...”

„Dacă vrei să te topești
În universul amintirilor mele
Mai lasă-ți totuși zâmbetul
Curcubeu al iluziilor grele
Ce mi-au îngemănat făptura
În ceasurile de-nceput de lume
Din apusuri spălate de sori pesimiști
Din lucruri și lacrimi și mândre speranțe”.

„Privesc roua topindu-se sub pașii tăi
Și zorile răzbind prin noapte
Se apropie ziua, lumina, soarele
Și totuși mi-e teamă de singurătate
Aș fi vrut să mai rămâi măcar un ceas
Căci mi-ar fi fost mai ușor,
Să umplu vidul din jurul meu.
Dar cum să te opresc
Tu ești un om răbit apărut din vis
Și-n vis dispărut.
Acum stau și mă-ntreb dacă,
Pașii tăi au topit roua sau nu cumva
Pașii de rouă te-au topit”(1994)

CAZIER

În celula timpului mă zbat fără-nțetare
Dar știu că pedeapsa mea nu se va sfârși
Niciodată.
Și-am ruginit de-atâta așteptare.

Să evadez.
De unde. Din timp.

Si unde. În vid.

Până și vidul are timpul său
Iar timpul însuși e un vid ceva mai mare
Nimic nu-mi pare mai concret
Printre aceste noțiuni bizare
Decât celula în care ceasornicele
Cern zădărnice și disperare.

APOCALIPS

Pe stâncile cenușii ale lumii
Timpul, și el nefericit,
Și-a împletit din roci și din rubine,
Cuminte și tăcută propria visare.
Din nori se scuturau miresme
Și dulci idei și vesele cuvinte
Și-n fiecare tristă deșteptare
Deznodămintele zburau ca vulturii-n înalturi.
În diminețile făcute din culori albe
Tăceam și așteptam ca vântul,
Peste piscurile reci și înțelepte
Să-și picure faimoasa disperare
Și-n țipete de păsări, izbindu-se de stânci,
Luptându-se cu roua, în negura din vale
Un soare obosea agonizând poeme
Prin înălțimi de munți, de gânduri,
Prin zori îngenunchiate în uitare.

Rubrică realizată de
înv. Viorel POPESCU

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

10 FERICIRI ALE PĂRINȚILOR

1. Fericiți părinții care își educă copiii chiar de la venirea lui pe lume. Copilul e ca un copac: strâmb a crescut, strâmb rămâne.
2. Fericiți părinții care nu dau copilului tot ce vrea el. Două lucruri îi pot conduce pe copii la rutină: să nu aibă nimic sau să aibă totul.
3. Fericiți părinții care nu iau întotdeauna apărarea copilului lor. Iubirea adevărată nu constă în a-i lua apărarea, ci al obișnui cu umilința; din recunoașterea sinceră a greșelii se naște, dorința de îndreptare. Cu bătaia se face dresură, nu educație.
4. Fericiți părinții care nu vor lansa critici sterile și continue la adresa altuia, a societății, mai ales a dascălilor, care nu se critică unul pe altul, nu se vorbesc de rău reciproc.
5. Fericiți părinții care nu își plâng copiii pentru orice mic neajuns, ce li se întâmplă, dar îi vor ajuta să profite de inevitabilele necazuri pentru că voința să li se întărească, să nu devină ratați.
6. Fericiți părinții care au răbdare și încredere, îi ajută pe copiii lor să-și dezvolte propriul eu. Copilul va fi mai târziu ceea ce i s-a spus când era mic. Dacă i s-a spus tot timpul că este un bou, măgar, tâmpit, cretin de care nu se va alege nimic, aceasta se va adevăra mai târziu.
7. Fericiți părinții care cultivă în inimile copiilor bunătatea, dărnicia, compătimirea față de semenii aflați în suferință. Înțelepții dau pomană săracilor prin mânuțele copiilor lor.
8. Fericiți părinții care își îndrumă copiii pe calea credinței. Modul de viață în familie poate hrăni dispozițiile afective care în timpul întregii vieți rămân temeiuri ale unei credințe vii.
9. Fericiți părinții care se străduiesc să trăiască, împreună cu copiii lor, iubirea în adevăratul ei sens.
10. Fericiți părinții și educatorii care în ciuda tuturor greutăților, vor avea mereu fața senină și zâmbetul pe buze, fiindcă nu Bătaia e ruptă din rai, ci zâmbetul părinților și al educatorilor.

Înv. Tivig Diana Mariana,
Școala Generală Pocruia

ȚĂRI ȘI OBICEIURI

În Franța salata e servită, în mod tradițional, după felul principal și se mănâncă cu furculița și cuțitul.

În Italia se bea cappuccino doar la micul dejun.

La esquimoși în cafea se pune sare!

În Germania nu se mai sărută mâna femeilor, dar s-a extins deprinderea de a fi punctual, obicei devenit aproape o obsesie. Acest mic amănunt comentat de către un sociolog ar explica, în parte, uimitorul succes al Germaniei din ultimele decenii... Tot în această țară, cu excepția meselor oficiale și a cazului când există personal de serviciu, invitații contribuie spontan la strânsul mesei, la spălatul vaselor - cu simplitate și eficiență, fără ca stăpâna să se simtă jignită.

În Cehoslovacia, unde curățenia din apartamente este impresionantă, gazda are pregătită pentru musafiri o adevărată colecție de papuci comozi și ieftini, și nimeni nu se simte șocat că trebuie să se descalțe.

În Canada, ca și în alte părți ale lumii, există obiceiul de a oferi flori în număr par. La noi, un buchet trebuie să aibă un număr de flori fără soț (se spune că „gazda completează buchetul”) și acest obicei autohton poate duce uneori la situații comice. Astfel, persoana care primește florile, ușor jenată, îi atrage atenția musafirului venit din România care i-a oferit cinci trandafiri că a pierdut, probabil, o floare pe drum...

În America se obișnuiește ca, la masă, să se țină furculița cu mâna dreaptă, în timp ce mâna stângă stă ascunsă vederii, în poală. Văzându-i pe europeni cum mănâncă, mulți americani își închipuie că sunt cu toții stângaci!

În Elveția, seara, pe malul unui râu, într-un loc pustiu, am văzut o fetiță care era neliniștită de faptul că nu găsea o cutie de gunoi în care să arunce ambalajul unei ciocolate - pentru că nu avea obiceiul să arunce ceva pe jos.

Înv. Popescu Maria

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Poezii alese

Sunt gorjean

Sunt gorjean frumos la chip
Nu mă las cu nici un chip.
Port vestuță din dimie,
Ce-i aleasă dintr-o mie.
Căciula de miel bărsan,
Nu am lăsat-o de-un an.

Îțari mari și opinci mici,
Curelușe de furnici.
Ciorapi groși de la bunici
Și cămașă cu arnici.
De la Padeș am venit,
Pentru voi să mă prezint.

Acesta-s eu și mă mândresc
Cu portul meu gorjenesc

Nu-ți fie teamă

Nu-ți fie teamă să iubești,
Nu-ți fie teamă să trăiești.
Nu uita că iubirea îl face om,
Chiar și pe acela ce nu este om.

Nu-ți fie teamă să vorbești,
Nu-ți fie teamă să greșești.
Nu uita că greșește,
Doar acela ce trăiește.

Nu-ți fie teamă să roșești,
Nu-ți fie teamă să pășești.
Nu uita că roșește-n lume,
Doar acela ce are un nume.

Pământul

Să iubim Pământul, să lucrăm în doi
Este-o datorie pe care o avem noi.
Te iubesc pe tine, vreau să fii mereu
Plin de bunătați de la Dumnezeu

Pe tine mereu, noi te-ngrijim.
Pentru tine, noi cu drag muncim.
Trebuie mereu să te apărăm
Și să fim cu tine să te curățăm.

Amintiri

Când eram la școală
Doream să fiu mare,
Acum că sunt mare,
Vreau din nou la școală.

Eram o familie numeroasă,
Acum am o una frumoasă.

31 de surori eram,
Atât de mult ne iubeam.

Bucuria mea e mare,
Când pe stradă ne-ntâlnim,
Două minute vorbim
Și de întâmplări trecute ne-
amintim.

Mi-amintesc cu drag de cei 5 anișori
Petrecuți cu voi dragele mele surori.
Ne-ajutam mereu unde era greu,
Ne-ntâlneam cu drag pe trepte
mereu.

Acum anii s-au dus
Și copiii iată ne-au ajuns.
Poate vor fi și ei ca noi colegi
Și amintiri frumoase din nou să

culegi.

Vreau și eu

Vreau să am și eu pe lume
O mămică și un nume,
Un tătic, chiar și un frate,
Ba și-o soră de se poate.
Eu le vreau pe-acestea toate.

Nu mai vreau singur mereu
Să trăiesc în lume zău.
Sunt copil sărman ce vrea
Să aibă și el ceva.
O familie vreau, știu bine,
Să mă crească și pe mine.

„Prietenul”

„Prietenul” este acel care,
Te urăște cel mai tare.
El în față te iubește,
Pe la spate te bârfește.

Toate cele el le știe
Și în toate te mângăie.
La toți te vorbește
Și de mereu te povestește.

El mereu te păcălește
Și așa te-mbrobodește,
De-i te confesezi mereu
Și la bine și la rău.

Lumea-ntreagă te privește
Și de rău te povestește.
Asta pentru că „prietenul” tău,
Ți-e alături mereu, doar la bine, nu
la rău.

Băiețelul meu

Am și eu un băiețuș,
Dragul mamei copilaș.
Îl iubesc ca pe o stea,
El e toată viața mea.

De e trist și supărat,
De îndată îl împac.
Ce am eu tot îi ofer
Și muncesc doar pentru el.

Tată, mamă și bunici,
Mătușici și străbunici,
Toată lumea îl răsfăță
Și mereu îi dă povață.

Inst. Ionică Luiza Adela

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Poezii alese

Bunica mea

Tu mi-ai fost în viață,
Un sprijin pe față.
M-ai îndrumat mereu
Și m-ai învățat cei greu.

Alături de mine ai fost mereu
Și la bine și la rău.
Bunicuță te iubesc
Și la tine mă gândesc.

Când greșeam, mă mângâiai
Și așa mă sfătuiai:
Fii cuminte fata dragă,
Că te știe lumea-ntreagă.

Eu din suflet îți urez:
Sănătate și mulți ani,
Să fii tot pe lângă mine
Și de-acuma înainte.

Surioara mea

Am o surioară acolo prin țară.
Departe e de mine și ne vedem
dară,
La vreo sărbătoare sau aniversare
Care din păcate astăzi sunt
cam rare.

Când eram mai mici,
Eram ca doi voinici
Ce în luptă se luptară
Și de plete se luară.

Acum iată c-am crescut
Și prin viață am trecut.
Lucruri bune-am învățat
Și mereu ne-am ajutat.

Ne sunăm mereu
Și ne sfătuim,
De-i rău și de-i bine
Noi tot ne iubim.

Gându-mi e la ea,
La surioara mea,
O iubesc mereu,
E sprijinul meu.

Tatăl meu

Tatăl meu e-nvățător
Și el muncește cu spor.

Pe copii el îi învață
Și mereu le dă povață
Ca să reușească-n viață.

Așa m-a-nvățat pe mine
Ce e rău și ce e bine.

Și iată c-al său drum am

luat

Și am ajuns ce m-a-ndru-

mat.

Să fiu dascăl învățat.

Mămica mea

Ea mi-a fost de 2 ori mamă
Și acasă și la școală.
Ea mă învață mereu
Ce e bine și cei rău.

Ea este mămica mea.
O iubesc ca viața mea.
De e rău și de e bine,
Mama este lângă mine.

Și mă rog la Doamne la Tine,
Ține-o-n viață pentru mine.

Mătușica mea

După mamă și bunică,
Dragă mătușică,
Tu ai fost pentru mine
A treia mea mămică.

Tu m-ai învățat
Că în viață-i bine
Să fii cumpătat
Și ne înfricat.

Să iubești familia
Mai presus de toate

Și să-i fii aproape
În zilele toate.

Chiar de ești trădat
Să mergi mai departe
Și cu fruntea sus
Să răzbați în toate.

Te iubesc pe tine
Și-ți doresc să fii,
Mereu lângă mine,
Ca și ai tăi fii.

Și dacă mi-e greu,
Sfaturi tu să-mi dai
Și mereu pe lume
Noroc tu să ai.

Trăiește-ți viața

Ce frumoasă-i viața
Când știi s-o trăiești
Și când ai apoi,
Cui s-o povestești.

E frumos să ai în viață,
Numai lucruri minunate.
Însă, asta nu se poate,
Să le ai așa pe toate.

Și cu rele și cu bune,
Viața-i una pe pământ.
Ți-o trăiește cât ți-e vremea,
Nu ți-o irosi în vânt.

Multe ai de învățat
Și chiar altora de dat.
Viața-i una, numai una
Tu susține-o ne-necat.

Inst. Ionică Luiza Adela

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

9 MAI - ZIUA EUROPEI

Ziua de 9 mai este o dată cu multiple semnificații - Ziua Independenței României, sfârșitul celui de al II-lea război mondial și Ziua Europei.

Simbolurile Uniunii Europene sunt: drapelul, imnul, deviza, moneda unică euro și Ziua Europei, 9 mai.

Steagul

Steagul, cu cele 12 stele, așezate în cerc, pe un fond albastru, înseamnă unitatea și identitatea popoarelor Europei. Cercul reprezintă solidaritatea și armonia, iar stelele, în număr de 12, reprezintă perfecțiunea.

Istoria steagului începe în 1955. Întâi, el a fost folosit de Consiliul Europei, organizație internațională apărătoare a drepturilor omului și valorilor culturale europene. În anul 1985, statele membre UE l-au adoptat ca steag al Comunităților Europene, începând cu 1986 el este utilizat de către toate instituțiile Uniunii Europene.

Imnul

Tot Consiliul Europei a fost cel care a decis, în 1972, ca "Odă bucuriei" (ultima parte a Simfoniei a IX-a de Beethoven) să devină imn, iar în 1985, Statele Membre UE l-au adoptat, și ele, ca imn oficial al Uniunii Europene.

Uniunea Europeană nu a urmărit, prin această decizie, să înlocuiască imnurile naționale ale Statelor Membre. Alegerea acestei melodii ca imn subliniază aspirația spre valorile comune, unitatea în diversitate și idealurile de libertate, pace și solidaritate care stau la baza Uniunii Europene.

"Unitate în diversitate"

"Unitate în diversitate" este deviza Uniunii Europene. A fost folosită în anul 2000 și a fost pentru prima dată menționată oficial în Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, încheiat în 2004.

Semnificația devizei este că, prin Uniunea Europeană, europenii își unesc eforturile pentru menținerea păcii, pentru prosperitate, și, că toate culturile, tradițiile și limbile trebuie să coexiste în Europa.

Deviza apare în cele 20 de limbi oficiale, precum și în diferite postere publicate cu ocazia zilei de 9 mai, Ziua Europei.

Moneda unică - euro

La originea conceptului de monedă unică se află tratatele care stau la baza Uniunii Europene. Tratatul de la Roma (1957) declara că piatra comună este unul dintre obiectivele Comunității Europene ce va contribui la o "uniune mai stransă între popoarele Europei". Tratatul Uniunii Europene (1992 - Maastricht) introduce Uniunea Economică și Monetară și pune bazele monedei unice. În decembrie 1995, Consiliul European de la Madrid decide ca moneda unică să poarte numele de "euro".

Începând cu 1 ianuarie 2002, Euro a intrat propriu-zis în circulație și în buzunarele cetățenilor europeni. În acel moment, doar 12 din cele 15 state membre au adoptat-o, ulterior li s-a alăturat Grecia. Euro a devenit un simbol al Uniunii Europene. Monedele și bancnotele naționale ale statelor din Zona Euro au fost scoase din circulație pe 28 februarie 2002.

Reprezentarea grafică a monedei unice a fost inspirată de litera grecească epsilon, ea trebuind să facă legătura atât cu leagănul civilizației și democrației europene, cât și cu prima literă din cuvântul "Europa". Cele două linii paralele din simbolul grafic sunt un indicator al stabilității euro.

Ziua Europei - 9 mai

Ziua de 9 mai 1950 a reprezentat primul pas către crearea a ceea ce este astăzi Uniunea Europeană. În acea zi, la Paris, Ministrul de Externe al Franței, Robert Schuman, a citit presei internaționale o declarație prin care chema Franța, Germania și celelalte popoare ale Europei să își unească producțiile de oțel și cărbune, ca "prima fundație concretă a unei federații europene".

Propunerea lui avea ca scop crearea unei comunități în cadrul căreia membrii să își pună sub control comun producția de oțel și cărbune - ca bază a puterii lor militare -, în scopul evitării izbucnirii unui nou război. Țările cărora li se adresa în primul rând această provocare - Franța și Germania - fuseseră în război timp de aproape 100 de ani, iar cel de-al doilea război mondial aproape că le distrusese.

În 1985, când proiectul construcției europene era deja clar conturat, cele zece state membre care formau la acea dată Comunitatea Europeană, au hotărât ca ziua de 9 mai să devină Ziua Europei.

PROF. LIMBA FRANCEZĂ,
CRĂCEA JIANU ALINA
GR. ȘC. IND. "CONSTANTIN BRANCOVEANU",
BAIA DE ARAMA

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Ciuma neagră

Boala numită cândva “Moartea neagră” sau “Ciuma” a creat mare pană în Europa, și nimeni nu se putea simți în siguranță. Durerile îngrozitoare de cap, transpirația și frisoanele erau principalele simptome. Totuși mai era ceva ce îi deosebea pe cei care sufereau de ciuma, de cei care aveau doar febră mare: în zona axilară, pe gât, și eventual în zona inghinală apareau niște umflături pline cu puroi, așa zise buboane; la început erau de culoare roz, apoi purpurii, iar în final negre, putând ajunge la dimensiunea unei portocale.

Primele semnalări despre apariția cumei în Europa datează din 1347. În octombrie în acel an s-au întâlnit 12 corabii italiene pe Marea Neagră, debarcând în portul sicilian Messina. Echipajul și călătorii au ajuns slăbiți, unii dintre ei fiind morți, alții pe moarte. Martorii oculari nu-și puteau explica motivul. Pana în zilele noastre misterul a fost rezolvat. Pe vase, pe lângă oameni, mai erau și sobolani, ca de altfel pe orice vas. Când vapoarele au ajuns la destinație, sobolanii “călători” s-au împrăștiat printre sobolanii de pe uscat, s-au infestat cu puricii purtători de bacteriile răspunzătoare de boala, după care s-au întors pe vapoare. Puricii care se hrăneau cu sangele sobolanilor le-au transmis ciuma. Când sobolanii au

început să moară din cauza bolii, puricii au căutat alta sursă de sânge, în cazul acestor oameni. Apoi s-a îmbolnăvit și echipajul vaporului. Pe corabiile ajunse la Messina au mai existat probabil sobolani infectați, care au împrăștiat boala după ce au parasit vasul. Orasele murdare și aglomerate de port din Europa au asigurat un mediu de viață extraordinar pentru sobolani și purici. După moartea sobolanilor, puricii s-au mutat pe oameni.

În câteva săptămâni, luni, au murit atât de mulți, încât oamenii au fost nevoiți să sape uriase gropi comune, dar și acestea s-au umplut curând, multe victime rămânând în locul în care și-au găsit moartea.

Se pare că ciuma a apărut pentru prima oară în anul 1330, în Asia Centrală. A făcut ravagii prin China de Est și India, s-a extins spre vest, prin Orientul Apropiat și Africa de Nord, ajungând în Europa.

Câteva regiuni, ca de exemplu Scandinavia, au rămas fără populație. Norvegienii din Groenlanda au dispărut fără urmă. Bogați, saraci, batrani, tineri, au murit deopotrivă. Preoții au fost cei mai expuși, fiindcă s-au ocupat mai mult de bolnavi. Câteva teritorii însă, ca de exemplu Milano și împrejurimile ei, au fost mai puțin afectate.

Inv. Lala Bebisor
Școala Primară Glodeni
Comuna Balanesti

COPII, ȘI VOI AVEȚI DREPTURI!

De mult, acum o jumătate de secol, aproape tot pământul a fost cuprins de un război cumplit. Focul războiului mătura țară după țară, omorând oameni nevinovați, lăsând în urmă mii de oameni morți, orașe și sate distruse.

10 milioane de copii din toată lumea au suferit traume psihice ca urmare a războiului, iar 2 milioane din ei au murit.

Războiul fusese pornit de o țară ai cărei conducători credeau că aparțin unei rase superioare și că ei, au dreptul să conducă lumea.

Când războiul s-a sfârșit, într-un oraș al păcii s-au adunat oameni de pretutindeni, din toate țările pământului. Ei erau deosebiți unii față de alții: aveau părul, pielea și ochii de culori diferite. Unii veneau din țări sărace, alții din țări bogate, din locuri calde sau reci. Vorbeau diferite limbi.

Deși atât de diferiți, toți acești oameni aveau o dorință comună: să reușească împreună să redea lumii speranța că nu va mai fi niciodată război, că nimeni va mai fi rănit sau omorât și sperau să construiască o lume nouă fără crime și ură, plină de bucurie, pace și iubire.

Ei s-au gândit că oricine trebuie să înțeleagă însemnătatea vieții, că oamenii trebuie să se respecte unii pe alții, chiar dacă sunt diferiți. De aceea au hotărât că fiecare om are anumite drepturi din momentul în care se naște pe acest pământ.

Toate aceste drepturi au fost scrise în anul 1948, în “Declarația Universală a Drepturilor Omului”, care să fie cunoscută oamenilor din toate țările lumii.

Deoarece, și copiii au avut de suferit de pe urma acestor violențe, vocea lor nefăcându-se auzită de cele mai multe ori, s-a hotărât ca și ei să aibă drepturi, la 20 noiembrie 1959, prin

Declarația Drepturilor Copilului.

ȘI NOI AVEM DREPTURI!

- Orice copil are dreptul la viață.
- Orice copil are dreptul la un nume și o naționalitate.
- Orice copil are dreptul de a crește într-un mediu familial sigur.
- Orice copil are dreptul de a-și exprima opinia.
- Orice copil are dreptul la asistență medicală.
- Orice copil are dreptul la educație.
- Orice copil are dreptul la joc, odihnă și recreere.
- Copilul are dreptul la protecție împotriva violenței și abuzurilor.
- Orice copil are dreptul de a trăi în pace și siguranță.

(Din Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile copilului -1989).

Culeasa de: DIR. ED. ROSU MARIOARA
GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1, TG-JIU

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

LA VIE D'UN ÉCOLIER

1. Quel est ton emploi du temps ? Complète le tableau par les mots suivants: *géographie, français, histoire, musique, maths, éducation physique, physique, anglais, roumain, dessin, chimie, religion, biologie.*

EMPLOI DU TEMPS

LUNDI	MARDI	MERCREDI	JEUDI	VENDREDI

2. Trouvez dans le tableau les mots correspondants pour chaque image:

O	C	A	H	I	E	R
A	R	Ç	G	L	E	S
I	A	C	O	I	L	T
R	Z	I	M	V	E	Y
E	O	E	M	R	V	L
S	N	L	E	E	E	O
T	R	O	U	S	S	E

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

PROF. LIMBA FRANCEZA ,
CRĂCEA JIANU ALINA

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

10 PAȘI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA RELAȚIEI PĂRINTE-COPIL

Minim 5 minute pe zi vorbiți-i despre școală, despre cum se simte, despre nevoile lui, despre ce-i place sau ce nu-i place.

Încercați să-i explicați că trebuie să aibă așteptări ridicate în legătură cu școala, că aceasta ar trebui să fie o prioritate pentru el.

Arătați-i copilului că ceea ce face la școală vă interesează. Momentul începerii acestui dialog și tonul vocii sunt foarte importante.

Arătați-i copilului condiții minime pentru învățat. Amenajați-i un spațiu personal și implicați-l în aranjarea lui.

Nu rezolvați d-voastră temele copilului, trebuie doar să fiți acolo pentru a-i răspunde la întrebări, pentru a-i oferi exemple.

Nu vă exprimați nemulțumirile pe care le aveți la adresa învățătorului /profesorilor în prezența copilului. Este mai eficient să abordați cu tact profesorul respectiv.

Încurajați-vă copilul să participe la activități școlare sau extrașcolare inedite: concursuri, spectacole, cercuri, și să colaboreze cu ceilalți copii, adulți, la școală, acasă sau în comunitate.

Stabiliți reguli de comportament în casă, explicați-le, negociați-le cu ei și asigurați-vă că ei le-au înțeles. Limitați-i accesul la televizor sau la computer și discutați cu el despre ceea ce a văzut și a înțeles.

Încurajați orice efort pe care-l face, lăudați-l. Nu-l faceți să se simtă vinovat. Ajutați-l să găsească singur soluții la problemele pe care le are. Arătați-vă interesul pentru tot ce se întâmplă cu el, aveți încredere în el.

Țineți legătura cu învățătorul/profesorii copilului. Dacă aveți ceva de întrebat, solicitați o întâlnire cu aceștia la care să vorbiți deschis. Atitudinea d-voastră față de școală va fi imitată de copil.

înv. Drumen Elena, Șendroi Mădălina,
Grupul Școlar Industrial Tismana

Atitudinea care îți schimbă viața

Unii spun că „viața este așa cum ți-o faci” și în mare parte tind să cred că au dreptate. Există însă în viața noastră lucruri pe care nu noi le alegem, cum ar fi momentul venirii pe lume, familia și locul în care ne naștem, chiar și anumite circumstanțe prin care suntem nevoiți să trecem. Cu toate acestea, ni s-a dat posibilitatea de a alege și noi putem să ne facem viața mai frumoasă, mai bună.

De exemplu, nu putem alege întotdeauna circumstanțele prin care trecem; uneori întâmpinăm situații total nedorite. Dar putem întotdeauna să ne alegem atitudinea cu care vom mânui acele probleme. Atitudinea este o stare interioară, bună sau rea, care ne poate trage în jos, sau ne poate face să zburăm pe înălțimi, chiar și atunci când lucrurile par potrivnice. În timp ce ne păstrăm obiectivitatea, noi putem să alegem să gândim optimist, pozitiv, uitându-ne la jumătatea plină a paharului, și nu la jumătatea goală. Și putem face aceasta pentru că Dumnezeu ne-a înzestrat atât cu un simț al supraviețuirii, cât și cu un spirit de luptător. Trebuie doar să privești adânc în tine și să găsești resursele de care ai nevoie pentru a merge mai departe și pentru a deveni învingător. Prea adesea ne căutăm resursele în exterior, la cei din jurul nostru și ni se pare că doar ceilalți ne pot ajuta. Și adesea suntem ajutați de cei din jur. Totuși, adevăratele resurse, adevăratele bogății de putere și înțelepciune se găsesc în interiorul nostru. Mă uimește să văd cum oameni care trec prin mari tragedii, pierderi, boli, dezastre, au totuși puterea de a zâmbi și de a merge mai departe și de a-i încuraja pe cei în situații similare.

Viața este așa cum este; plină de lucruri bune, dar și de lucruri provocatoare. Nu lăsa ca lucrurile rele sau oamenii răi care apar în viața ta să îți umple viața de amărăciune, de răutate și, implicit, de regrete. Lasă ca lucrurile bune care ți se întâmplă să îți lumineze viața cu bucurie. Iar atunci când treci prin circumstanțe dificile, alege-ți atitudinea care te poate ajuta să ieși învingător. Privește-le ca pe niște provocări, ca pe niște lecții din care poți învăța și care îți pot face viața mai bună și mai frumoasă. Știu că este mai ușor să spui, decât să faci acest lucru, dar ce ai pierdut? Încearcă. Atunci când vei reuși vei spune: „A meritat.”

Ploscaru Ana, prof. lb. engleză, Grup Școlar „C-tin Brâncoveanu, Baia de Aramă

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

La început a fost Cuvântul și Cuvântul s-a întrupat pentru noi

Prinși în treburile lor, oamenii n-au avut nici loc și nici timp pentru a-L primi pe Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat ca să se mântuiască.

Creatorul Pământului a venit să răscumpere creația mâinilor Sale și nimeni nu L-a luat în seamă.

Oare numai o iese și numai o mână de paie au fost gata să-l primească pe Cel ce lăsase slava cerului ca să ne înlesnească nouă, tuturor, întoarcerea acolo?

Oare astăzi nu este la fel? Oare tu și eu suntem mai atenți și mai primitivi cu săracii lumii noastre?

Pentru ca lumea din cetate nu a avut loc pentru Dumnezeu, Domnul a găsit o cale să anunțe nașterea Lui unor oameni simpli și curați la inimă.

Îngerul și mulțime de oaste cerească spun păstorilor prima colindă: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!” (Luca 2, 14)

Prin acești păstori Dumnezeu ne arată că cei „săraci cu duhul vor moșteni împărăția cerurilor”.

Prin expresia „Sărbători de iarnă” dorește omul modern să-și alunge ispita unui gând nelumesc, acela că Necuprinsul se poate strecura în cuprins, că infinitul poate locui în finit, că Eternitatea se poate cuibări în cutele firii trecătoare. Cuminența nu mai mulțumește pe nimeni, tăcerea este semnul prostiei sau al inhibiției în cel mai fericit caz, iar curățenia sufletească a devenit emblema unei mentalități retardate.

Ce poate pricepe omul contemporan despre cei care l-au vânat chiar din scutece pentru a-l omorî prevestindu-i astfel traseul mesianic, fără egal cu al altui muritor. Dar noi, cei de azi nu îl vânam neîncetat pe Hristos, căruia i s-au închinat înțelepții Orientului? Nu îi răcim noi ieslea cu faptele noastre necugetate, nu chemăm noi gărziile nebunului de Irod prin maltratarea și uciderea propriilor copilași, nu aruncăm noi în stradă Sfânta Familie fugară nebăgându-i în seamă pe săracii lumii noastre.

Uni oameni spun că iubirea nu există. Dar iubirea există. Există pentru că Dumnezeu a adus-o în lume, atunci când s-a întrupat și s-a făcut om. Iubirea nu poate să nu existe, nu poate să aibă sfârșit, pentru că ea pornește de la Dumnezeu și se revarsă asupra întregii făpturi, așa încât, dacă iubirea nu există, doar noi suntem de vină pentru că nu o vedem. Dacă nu vedem iubirea în jur, este pentru că noi înșine nu o avem. Nu poți vedea ceva pentru care nu ai ochi.

Noi căutăm dragostea. Vrem oamenii să ne iubească, da, dar vrem și noi, sigur, să iubim.

Mântuitorul Hristos s-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria s-a făcut om nu pentru cei dreți, ci a venit pentru cei păcătoși.

Mântuitorul Hristos s-a întrupat pentru ca noi oamenii să trăim veșnic să nu cunoaștem moartea, oare câți dintre noi înțelegem veșnicia și semnificația acestui cuvânt.

Nașterea Mântuitorului Hristos să ne găsească într-o liniște sufletească deplină, să încercăm să fim mai buni cu cei ce ne greșesc, să fim creștini rugători, nu creștini de recesământ.

Profesor Chiată P. Constantin Mihail

„Omul care moare este asemenea unui astru ce asfințeste, dar care se înalță mai strălucitor în alta emisferă”.
(JOHANN WOLFGANG VON GOETHE)

Se zice ca timpul trece. Timpul nu trece. Timpul nu trece niciodată, noi trecem print imp. După cum unui călător din tren I se pare ca trec arborii din câmpie, așa și noua ni se pare ca trece timpul. În realitate nici arborii, nici timpul nu trece, noi suntem acei care trecem. Timpul e veșnic același, asemenea lui si în repaos etern ca si spațiul. De multe ori ne dorim a schimba o grija mica, prezenta pentru alta, desi mai mare, dar indepartata.

„O, moarte! Tu ne ranesti mereu pe noi, dar numai prin aceasta tu ne aduci aminte de ranile pe care noi, mai ales, le-am pricinuit. Si după cum gandul mortii prietenilor face mai usor ca sa ne implinim datoriile catre ei si ne scuteste de chinurile constiintei, tot astfel, moarte, ia cu dansa, din nenorocire, cand in adevar vine, o parte din lume cu violent ei teribila.”
(GARABET IBRAILEANU)

„Pe morti nu-I cautati in mormant ci in inimile voastre” (NICOLAE IORGA)

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

DE LA CUVÂNT LA CUGETARE

Grăind prin cuvânt și asimilând valori, de-a lungul timpului, omul rațional caută inovație în carte.

Cartea reprezintă învățătura. În acest sens, aliniez celor care respectă trecutul literar câteva „sfaturi” demne, fiind în același timp o reflecție la educație.

„Copilul e ca o plantă care de ar fi și de o specie sălbatică, cultivându-se de un grădinar cu cunoști-ință, inoculându-se cu rămurile bune, fructifică și ne face decorarea pământului ca o poartă, iară din contră, lăsându-ne fără nici o cultură, fie de specie excelente, se sălbăticește, se împresoară de ierbi păsăsite, de spini și devine buruiană”

ION CODRU- DRĂGUȘANU, 1882

„Copilul e ca ceara moale, care în mâinile unui formator dexteria cele mai plăcute și mai grațioase forme, iară învățându-se rezistă și de cumva e apucat în mâinile unui nemeșter păstrează întipăriturile des-forme ce i s-au dat.”

ION CODRU- DRĂGUȘANU, 1882

„Scopul educație este nimicirea mărginirii egoiste a individului și supunerea lui sub rațiunea lucrurilor, spre a-l face independent și întărit în contra pasiunilor sale proprii și influențelor exterioare.”

TITU MAIORESCU „ Pentru ce limba latină...”, 1863

„Ei, copiii, ne îmbogățesc sufletul nostru cu porniri bune, ei ne învață gândirea, ei ne încălzesc inima, ei ne fac să înțelegem rostul vieții, să iubim viața și să ne avântăm la acele înălțimi mai curate și mai senine, lipsite de ură și răutate, unde ne apropiem de viața desăvârșită.”

VASILE BRANIȘTE, „ Nu pentru noi, ci pentru copiii noștri”, 1911

„A educa e mai greu decât a studia, de aceea sunt puțini educatori în mulțimea de învățați”

VASILE CONTA

„Educația numai așa poate duce pe om către idealul omului perfect dacă se unește cu învățătura”

SIMION BĂRNUȚIU

„În educația poporului bine condusă se află cele mai bune garanții de ordine, de progres și de patriotim. Ea trebuie dar, în fiecare nație, să răspundă la adevăratele sale nevoi și la adevărata sa poziție” .

ALEXANDRU IOAN CUZA, în M.O. al Țării Românești, nr. 148, 1859

„Dacă un popor nu voiește să se desființeze pe sine însuși în momentul în care a ajuns în pragul unei culturi mai înalte, nu-i este de iertat să cedeze terenul firesc al culturii naționale unei culturi străine”

VASILE BRANIȘTE, „În cultura proprie trăiește națiunea”, 1908

„Instrucțiunea este un templu și profesorii sunt preoții lui”

DIMITRIE BOLINTINEANU „ Către profesori”, 1864

„Școala e locul științelor; din școală ies razele luminoase de duhurile omenesci, în școală ca într-o grădină mult roditoare se seamănă sămânța cea cerească a virtuții în tinerele inimi ale pruncilor”.

GHEORGHE BARIȚIU

„ Omul e cel mai înalt și cel mai solid op de artă al naturii; într-un sens și mai nobil , el ar trebui să fie și cel mai frumos op de artă al artei, al propriei sale puteri creatoare, libere, conștiente, morale”.

MIHAI EMINESCU

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare, nici stat bine oragnizat și bine cârmuit și păstorit”.

ION HELIADE RĂDULESCU

„Nu există dorință mai naturală decât cea a cunoașterii”

MICHAEL EYQUEM MONTAIGNE

„Într-o călătorie, tânărul vede doar plecarea, adultul- ținta, bătrânul – întoarcerea”.

HACOB PARONIAN

„Cinstiți cartea cu cinstea ce se cuvine Evangheliei (...). De la marginea vieții noastre trudite, lăsați moștenire nepoților această cinste și ei vă vor binecuvânta mai târziu unde hodiniți”.

OCTAVIAN GOGA

„Cuvântul este omul, iar marii maiștri ai artei sunt cărțile. În ele se adâncește mintea și se întrupează năzuințele spiritului”.

SIBIL

„Cel mai adesea suntem mai emoționați de bătăile din picioare, de jocurile și de gingășiile puerile ale copiilor noștri decât suntem ulterior de faptele lor (...), ca și când i-am iubi pentru plăcerea pe care ne-o procură și nu pentru ei înșiși”.

MICHEL EYQUEN MONTAIGNE

Educatore: Păun Mihaela- Ionela

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Inteligența la copii

8 moduri în care părinții pot ajuta la dezvoltarea inteligenței copilului

Nu este oare ciudat faptul ca putini parinti isi dau seama ca inteligenta copilului poate fi dezvoltata?

O persoana reprezinta mult mai mult decat un rezultat al unui test de inteligenta. Testele IQ, cele care masoara coeficientul de inteligenta ar putea foarte bine sa nu reprezinte caracterul si valoarea unei persoane.

Dar societatea din zilele noastre are alta parere... copiii "mai destepti" reprezinta o parte avantajata.

Statisticile arata urmatorul lucru: elevii care fac parte dintr-un grup considerat "mai bun la inavatura" sunt in mod evident avantajati si se descurca mult mai bine la lectii.

Desi aproape toti parintii cumpara copiilor jocuri interactive si educationale, putini stiu totusi ca trebuie sa se implice mult mai activ in cresterea copiilor; si in special la dezvoltarea coeficientului de inteligenta.

Iata cateva sfaturi si moduri in care parintii pot ajuta la dezvoltarea inteligentei copiilor:

1. Jocurile stimuleaza creierul copilului. Jocurile de puzzle, de carti, sahu, antreneaza mintea, de aceea trebuie folosite des.

2. Jocurile de cuvinte, rebus, cuvintele incrucisate dezvolt vocabularul. Majoritatea testelor IQ se bazeaza pe abilitatile verbale. Parintii ar trebui sa-si ajute copiii in acest sens.

Cititul unei carti impreuna cu copilul dvs este foarte important, fiind un mod de a-i dezvolta vocabularul si abilitatile verbale.

3. Conversati cat mai mult cu copilul dvs. Folositi orice ocazie pentru a discuta dar mai ales a "asculta". S-a constatat ca un copil care este ascultat cu atentie de parinti, fara a fi intrerupt se dezvolta mult mai bine devenind mai inteligent.

Deci, discutati despre orice: cum a fost azi la scoala, despre evenimente petrecute in timpul saptamanii, comentati articole din ziare etc.

4. In urma studiilor efectuate de specialisti s-a observat ca acei copii care studiaza un instrument muzical au abilitati mult mai dezvoltate fiind cu un

pas inaintea celorlalti copii: termina mult mai repede lectiile, au mintea mai clara si au concentrare mai buna.

5. Expuneti-va copilul la cat mai multe evenimente interesante: organizati excursii la muzeu, gradina zoologica, dar si in locuri putin mai neobisnuite: aeroport, magazine, evenimente mondene.

Oriunde copilul poate invata cate ceva.

6. Nutritia are un rol foarte important: Un copil hranit sanatos va avea deasemenea o minte mai agera, iar concentrarea se va imbunatati simtitor.

Din dieta unui copil nu trebuie sa lipseasca:

- pește
- fructe
- legume (in special spanac)
- seminte, alune, nuci,
- carne fara multa grasime, in special carne de pui sau curcan

OBSERVAȚIE: Carnea de porc s-a dovedit a fi foarte greu de digerat in unele cazuri este chiar daunatoare.

Nu lasati niciodata copilul sa mearga la scoala sau gradinita cu stomacul gol! Micul dejun ar trebui sa includa multi carbohidrati (paine, cereale).

Atentie! Ultimele cercetari arata ca rezultate mai bune la testele de inteligenta au obtinut doar acei copii care NU se hranesc de la "fast food" (hamburgeri, pizza, etc).

In general aceasta mancare este considerata foarte nesanatoasa si are implicatii mult mai mari asupra activitatii cerebrale decat s-a crezut pana acum. Este considerata o hrana "foarte grea" pentru stomac.

7. Copilul ar trebui sa bea macar 1 litru de apa pe zi. Apa are un rol benefic pt activitatea cerebrala.

8. Practicati teste de inteligenta cu copilul dvs. Transformati-le in joaca. Matematica poate fi foarte distractiva!

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

CONSILIEREA ÎN ȘCOALĂ

Consilierea este un proces în care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoană care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor pattern-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții.

Prin procesul de consiliere se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale.

Consilierea asigură asistența individului în explorarea și înțelegerea propriei identități, îl sprijină în dezvoltarea unor strategii de rezolvare a problemelor și luare a deciziei. În consiliere s-au conturat patru direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul pe parcursul evoluției sale: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și de dezvoltare.

Consilierea individuală este o interacțiune personală între consilier și client, în cadrul căreia consilierul asistă clientul în rezolvarea problemelor mentale, emoționale sau sociale. Consilierea individuală se desfășoară în ședințe care oferă clientului maximă confidențialitate ceea ce permite explorarea ideilor, sentimentelor sau atitudinilor problematice. Consilierul și persoana consiliată formează împreună o echipă.

Consilierea de grup presupune o relaționare a consilierului cu un grup al căror membri au o problemă comună. Procesul de consiliere valorifică experiența și cunoștințele fiecărei persoane asistate. La nivelul grupului se stabilește o rețea socială prin care sunt dezvoltate, pentru fiecare individ în parte, metodele și planurile de clarificare a situației existente, ajungându-se la individualizarea problemei. Acest tip de interacțiune contribuie nu numai la dezvoltarea individului dar și a grupului ca întreg. În consilierea de grup se cristalizează un sentiment de comunitate având la bază nevoia de afiliere, apartenență, se clarifică dorințe, nevoi și opțiuni, iar autorealizarea pozitivă a fiecărui membru este raportată la dinamica grupului. Obiectivele consilierii de grup vizează crearea unui mediu care să dezvolte participanților capacitatea de a obține informații și abilități, de a-și forma atitudini constructive.

Scopurile consilierii au în vedere:

- sprijinirea persoanei consiliate în dezvoltarea propriei individualități
- asistarea în procesul de autocunoaștere, sprijin în procesul de căutare-formare a identității
- dezvoltarea unei imagini de sine pozitive și autoacceptare
- dezvoltarea abilităților sociale, de interacțiune cu ceilalți
- formarea abilităților de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor
- sprijinirea în formularea de scopuri specifice și măsurabile care pot fi observate din punct de vedere comportamental

Deoarece consilierea educațională este un proces complex, acest proces se va derula urmând anumite etape și tehnici specifice în funcție de problema și personalitatea celui consiliat.

Etapă inițială în consiliere presupune stabilirea unei relații efective între consilier și elev. Stabilirea acestei relații este absolut necesară pentru a se produce schimbări pozitive. Numai acceptarea și încrederea oferită de o astfel de relație asigură acest lucru. Formularea scopurilor împreună privind schimbări comportamentale, dezvoltarea abilităților de luare a deciziei și eliminarea gândurilor negative este de asemenea un pas care trebuie realizat. În această etapă este foarte important ca elevul să primească semnale că este acceptat așa cum este el, cu problemele pe care le are. Acest lucru este indispensabil pentru continuarea procesului de consiliere. Tot în această etapă sumarizarea are un rol deosebit: împreună se evidențiază elementele esențiale, rămân în centrul atenției aspectele principale putându-se întrezări de acum anumite opțiuni.

Etapă secundară în consiliere va progresa cu asistarea copilului pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți. Se va pune accent pe ajutorul oferit copilului să se cunoască și să se autoevalueze. Se va asigura atmosfera caldă și empatia, fără să fie excluse interpretările și confruntarea constructivă. În această etapă se va putea utiliza ca tehnică de lucru informarea, acest lucru însemnând că foarte multe informații vor fi dirijate de la consilier spre copil. Totodată utilizarea sugestiei poate fi de un real folos pentru elev. Se pot sugera eventuale opțiuni care se vor adăuga la cele deja identificate de copil și chiar modalități, căi care pot fi luate în discuție. Tehnica adresării întrebărilor este utilă deoarece poate ajuta mult în modul de a vedea lucrurile și de a scoate în evidență anumite aspecte care altfel ar putea rămâne în umbră.

continuare pag. 30

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

CONSILIEREA ÎN ȘCOALĂ

continuare din pag. 29

Etapa finală a consilierii va pune accentul pe dirijarea atenției copilului spre acte și comportamente constructive. Vor fi învățate proceduri specifice, dezvoltate planuri de acțiune începând cu cele mai simple și până la cele mai complexe în vederea adoptării unui nou comportament. În această etapă confruntarea va asigura sprijin acordat copiilor pentru asumarea propriei responsabilități. Încurajarea este una din cele mai bune mijloace de a ajuta copilul să-și realizeze nevoile și să-și asimileze noi comportamente.

Aria de consiliere educațională se desfășoară pe 3 compartimente:

Consilierea elevilor în probleme legate de: autocunoaștere, imaginea de sine, adaptare și integrare socială, reușita școlară, crize de dezvoltare, situații de criză, rezolvarea și depășirea unui conflict, însușirea de tehnici de învățare eficiente, orientare a carierei.

Consultații cu profesorii în probleme legate de: cunoașterea elevilor, înțelegerea problemelor elevilor, sprijin în dezvoltarea lor, asigurarea echilibrului între cerințele școlare și posibilitățile elevilor, în identificarea cauzelor inadaptării școlare, optimizarea relației școală-elev

Consultații cu părinții în probleme legate de: cunoaștere a copiilor lor, înțelegerea nevoilor și a comportamentului lor, identificarea factorilor de risc în integrarea familială, școlară, socială, ameliorarea relației cu propriii copii, sprijinirea școlii în educația copilului.

Consilierea educațională este realizată de către specialiști formați în domeniul psihologiei, psihopedagogiei, pedagogiei sau sociologiei care își desfășoară activitatea la Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică și în Cabinetele școlare de asistență psihopedagogică.

Bibliografie:

1. Corey, G. (1991). *Theory and practice of counseling and psychology*. Pacific Grove, CA: Brooks/Cole
2. Young, M. E. (1992). *Counseling methods and techniques*. New York: merrill

OPRIȘOR ELENA VALENTINA
PROFESOR CONSILIERE PSIHOPEDAGOGICĂ
Școala Generală Padeș

Din lumea celor care nu cuvântă...

Cățelușul

Cățelușul meu pufos
Este mic și mofturos.
Eu îi dau să roadă un os,
El mă latră prietenos.

După ce-a mâncat el osul,
Cățelușul meu pufosul,
S-a jucat cât s-a jucat
Și apoi el s-a culcat.

Țepîrdea Denisa
Teodosia,
clasa a II - a, Șc. Gen.
Padeș

Cățelul meu

Am un cățel frumușel
Și îl cheamă Bondocel.
Curtea strașnic o păzește,
De toți hoții ne ferește.

Are pete negre albe
Și îi place să se joace.
Și se joacă cât se joacă,
Până trece ziua toată.

Așa e cățelul meu
Și o să am grijă de el mereu.

Draghia Ana-Maria,
clasa a II - a, Șc. Gen. Padeș

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Test amuzant de inteligență:

CEA MAI SLABĂ VERIGĂ

Sa vedem care este nivelul tau intelectual cu un mic test simplu alcatuit din patru intrebari.

Trebuie sa raspunzi instantaneu, fara sa te gandesti prea mult.

ATENȚIE: vei gasi raspunsul la fiecare intrebare, dupa enumerarea lor !

Intrebarea 1:

Participi la un concurs de alergari, il depasesti pe cel de pe a doua pozitie. In ce pozitie te afli ?

Intrebarea 2:

Daca il depasesti pe ultimul , in ce pozitie vei ajunge ?

Intrebarea 3:

Ai 1000. Adauga 40. Adauga 1000. Adauga 30. Si inca 1000. Plus 20. Plus 1000. Si plus 10. Care este totalul?

Intrebarea 4:

Tatal Tantei are 5 fete:

1. Chacha
2. Cheche
3. Chichi
4. Chocho

Intrebare: Care este numele celei de-a cincea? Gandeste

repede...

Raspuns la Intrebarea 1:

Daca ai raspuns ca vei fi primul este complet fals. L-ai depasit pe al doilea deci i-ai luat locul, asadar vei ajunge al doilea.

- Pentru cea de-a doua intrebare incerca sa te gandesti mai putin!

Raspunsul la Intrebarea 2:

Daca ai raspuns penultimul, te-ai inselat din nou.

Gandeste-te un pic ... Cum poti sa-l depasesti pe ultimul ? Daca tu esti in urma lui atunci el nu mai este ultimul. Raspunsul era imposibil ! Se pare ca gandirea nu este punctul tau tare. Ai sanse sa fii cea mai slaba veriga !!!

- Sa continuam, vom incerca altceva, nu fa insemnari pe hartie si nu folosi minicalculatorul si adu-ti aminte ca trebuie sa raspunzi instantaneu !!!!

Raspunsul la Intrebarea 3:

5000 ??? Gresit din nou!!!

Raspunsul corect este 4100. Refa calculul cu un minicalculator... Se pare ca azi nu este cea mai buna zi a ta!!!

- Ultima, ar trebui sa raspunzi corect macar la asta !!!!

Raspunsul la Intrebarea 4:

Chuchu??? Gresit

Tanta, blegovici!!!

- Pricepe si tu intrebarile...

Este clar ca tu esti cea mai slaba veriga...

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Din lumea celor care nu cuvântă...

Cățelușul meu

Cățelușul meu cel drag,
Astăzi ce-ai mâncat?
De ce mă latră așa de rău?
Că eu sunt prietenul tău.

Cățeluș inteligent,
Dacă aș putea te-aș face coleg!
Dar nu pot că ești mic
Și te cheamă Polonic.

Sîrbu Otilia Florentina,
clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Cățelul și motanul

Cățelușul meu cel creț,
A plecat pe drum isteț
Și pe drum s-a întâlnit
Cu un motan afurisit.

Cât a fost de-afurisit
Tot cățelul meu l-a fugărit
Și de-atunci când se întâl-
nesc
Ei nu se împrietesc.

Popescu Cătălin-
Ionuț, clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Cățelușul meu

Am un cățeluș isteț,
Iese noaptea din coteț
Și mai latră câte-odată,
Să-l admire lumea toată.

E micuț și e flocos
Și la joacă năvălos.
Dacă-l supără cineva,
Îl dă cu fundul de podea.

Ionescu Valentin, clasa a II-a,
Șc. Gen. Padeș

Cățelușul meu, Azor

Cățelușul meu, Azor
Prinde păsările-n zbor
Și latră înfuriat,
Dacă una i-a scăpat.

Pisicuța-i supărată,
Fiindcă și pe ea o latră
Și când stă-ntinsă la soare,
El o sperie foarte tare.

Bengescu Andrei Nicușor,
clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Pisoiul

Chichi e un pisoi drăguț
Și pufoș și drăgălaș,
Ce l-am luat pe la oraș,
Să îl țin într-un ciorap,
Învelit și-nfășat,
Printre pernele din pat.

Dar pisoiului posnaș
Nu îi place la oraș.
Că s-a învățat vezi bine
Printre fluturi și albine.
Să alerge ziua toată
Prin grădina mea rotată.

Cloșanu Narcisa Mirabela,
clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Barbie

Barbie e păpușa mea
Și mă joc mereu cu ea.
E frumoasă, talentată
Și e tare răsfățată.
Chiar de e păpușă ea
Va rămâne tot a mea.

Tata, mama vor s-o dea
Eu n-o dau că e a mea
Și-o ascund în dulăpior,
De-o găsește iar Azor
Și o molfăie de zor.
Iar de-o face ferfeniță
Eu îl iau tot de codiță
Și-l închid în odăiță.

Țepârdea Denisa Teodosia,
clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Bradul

Brăduleț frumos,
Ești înalt și stufos.
Ai crescut înalt pe o stâncă,
Noi să ne bucurăm de tine la
nuntă.

Crengile tale mereu stau verzi,
Muntele îl înverzești,
Cu drag venim la munte
Să culegem ramuri multe.

Sîrbu Otilia Florentina,
clasa a II-a, Șc. Gen. Padeș

Povestea unui brad trist

Iată, astăzi mama mea
Este mobilă din ea.
Tata-i pus într-o vitrină
Vine lumea ca să-i țină...
Companie.

Sora mea-i o casetuță,
Frate-miu-i o mașinuță.
Ei au astă crudă soartă
Nimeni să nu le-o împartă.

Au fost luați de lângă mine;
Duși în țările străine
Într-un abric încintat
Tatăl meu a fost tăiat.

Nu vă pară vouă rău...
Că vă vede Dumnezeu?
Eu sunt o creație a Sa
Iar tu cu mâna ta,

M-ai tăiat, m-ai desfrunzit,
Ba mai mult m-ai jupuit.
Și în scoarța mea de brad,
Numele ți-ai însemnat.

Iar în loc să m-ocrotești,
Binele să-mi făurești,
Tu vei rămâne mereu
Singurul dușman al meu.

Sunt mut, dar totuși simt!

Cloșanu Diana
Elisa, clasa a VII-a, Șc. Gen. Padeș

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Iepurașul

Din grădina lui Mihai
A fugit sărind țop-țop
Iepurașul Urechilă
Și sărea din loc în loc.

.....
Nu știu ce s-a întâmplat
De fugea așa speriat
Poate s-o fi supărat,
C-a plouat și s-a udat.

.....
S-au poate că de Grivei
S-a speriat așa de tare
C-a lătrat așa de mult
Și-a fugit în grabă mare.

Urechilă s-a jurat
Că-n așa grădină mare
Niciodată nu mai intră
Și nici morcovi nu mai vrea
Fuge în pădurea mare.

.....

Jucăriile

Jucăriile-s frumoase.
Noi cu ele ne jucăm.
Sunt frumoase, drăgălașe.
Când le strângi în brațe,
Sunt așa de moi și de pufoase.
Ursul Tati-i drăgălaș,
Păpușica Barbie e frumoasă,
Eu la păr mereu o aranjez.

.....
Mii de jucării avem:
Toate-s mici și frumușele,
Nu poți să mai scapi de ele.

.....
Ele sunt mici și mari,
Multe feluri de jucării există...
Dar eu o iubesc pe Barbie,
Și cu greu mă voi despărți de ea.

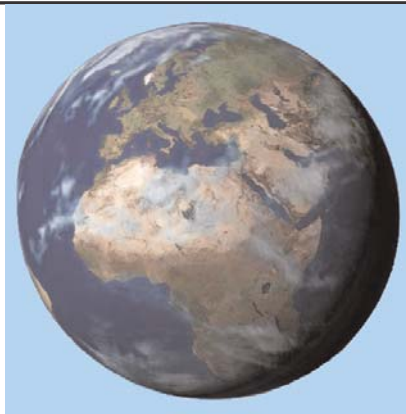
.....
Dima Alina Cristina,
clasa a IV-a, Șc. Motru-Sec, Padeș

Pământul

Cel ce ne dă adăpost
Cel ce doar ne face bine
Dar tu, nu-i ești de folos
Și prea mult ține la tine.

Este cel ce suferă în continuare
De dezastruasa ta mișcare.
Omul, dușmanul Planetei,
Lăcomia și puterea setei.

Cloșanu Diana-Eliza, clasa
a VII-a, Școala Generală Padeș

„Noapte Bună!”

Hora elevilor de clasa a VIII-a

Hai să dăm mână cu mână
Corigenții la română,
Să jucăm hora frăției
Pe coperta geografiei.

Iarba rea din loc să piară
Piară aritmetica din țară.
Între noi să nu mai fie
Fizică și cu chimie.

A fi un copil bun

Uite sus în colț de lună
El, îngerul așteaptă,
Să ne spună nouă

Iar vântul ce adie
Să ne zică nouă
Să fim buni cum este
O pătură de rouă.

Și fulgul de zăpadă
Va cade-ncetișor
Să ne arate nouă
Cum zboară-un fulgușor.

Și basmul să-l citim
S-avem idei frumoase
Și să ne amintim
Că florile-s gingașe.

Cum scrie și-n povești
Să fii un copil bun
Și ca să treci prin viață

De parc-ar fi un drum.

Și ce-ai la tine-n mână
Să-mparți cu celălalt,
În viață să fii bun,
Să ai suflet curat.

Și pe șirul zilelor
Să ai lanțul florilor
Și-n umbra magiilor
S-ai lista amintirilor.

Căci în viață treci cu rău
Dar îți va urma și bine
Și copiii-ți vor cânta
Cu vocile lor line.

Chiar dac-afară plouă,
Chiar dacă ninge,
Inimile noastre
Mereu vor învinge.

Să ai un suflet mare
Contează cel mai mult
Și să fii ca un soare
Să luminezi în drum.

Ca să treci pragul vieții
Îți trebuie credință
Și ca s-ajungi în cer
Treci prin a ta căință.

Stanciu Diana,
clasa a VI-a

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Cățelușul Dalmațian

(continuare din numărul 3)

Apoi m-am dus la culcare pentru că dimineța trebuia să merg la școală.

Am pus ceasul să sune la șase, dar s-a stricat și nu a sunat. Bobi s-a uitat la telefonul din cameră și a văzut că ceasul este 06:06 și s-a băgat lângă mine în pat, iar eu am început să râd și m-am trezit pentru că a început să-mi roadă urechea (vorba vine).

- Bună dimineța! Hai, scoală-te! Trebuie să mergi la școală.

A fost atât de drăguț că m-a trezit!

După ce m-am îmbrăcat și am mâncat urma să plec la microbuz. Eu i-am zis, fiindcă a început să plângă:

- Stai liniștit! Azi nu am decât 4 ore. O să vin mai repede acasă.

El s-a liniștit și a venit cu mine în stație. A fost tare drăguț, dar și mai drăguț a fost mai târziu. O să vă spun de ce.

M-am dus la școală, iar când m-am întors, mami mă aștepta la pantă. Ghici cu cine? Cu Bobiță. O! Când m-a văzut a sărit pe mine și mi-a zis:

- Ce dor mi-a fost de tine! Nu o să mă mai despart niciodată de tine.

A trecut o săptămână și așa a fost în fiecare zi.

Într-o zi de sâmbătă, ne-am trezit la ușă cu o femeie, care ne-a zis:

- Bună ziua! Am venit să vă spun că acel cățel pe care îl aveți nu a fost găsit pe lista câinilor cu stăpân, ci pe lista câinilor abandonați. Va trebui să-l luăm cu noi la secția câinilor abandonați.

- Nu! Nu! Nu se poate să mă ia! Eu vreau să rămân cu tine, Diana, te rog!

Eu am început să plâng rău de tot.

Au trecut câteva ore și deja mi se făcuse dor de el și cred că și lui de mine.

A doua zi m-am interesat unde este acea secție și am pornit acolo. Am intrat într-o sală în care am găsit multe cuști cu mulți căței și pisici abandonați.

Bobi mi-a zis că panoul de comandă care deschide cuștile este după trei rânduri de cuști mai în spate. Eu am alergat, dar nu am ajuns bine și au intrat trei oameni care se ocupau cu îngrijirea aceluia loc. Am încercat să mă ascund, însă din greșeală am dat peste un butoi gol de mâncare pentru câini și s-a iscat un zgomot puternic. Unul dintre cei trei a spus nervos:

- Cine e acolo? Voi doi, duceți-vă și vedeți! Dacă a intrat cineva aici, va trebui...

Eu nu am înțeles bine ce zicea, dar sigur era ceva rău. Atunci eu m-am furișat repede și am ajuns la panoul de comandă.

- Bobi, Bobi! Aici! am zis și am apăsat butonul.

Unul dintre oameni era în spatele meu și când a vrut să mă prindă, Bobi a ieșit din cușcă, a sărit și la mușcat de poponeț.

- Mulțumesc, Bobi!

- Nu, eu îți mulțumesc mai mult pentru că ai venit să mă scoți de aici.

Ați auzit copii? Ce bun e Bobi! Cred că v-ați dori și voi un cățel ca el, nu?

Stanciu Diana, clasa a VI-a,
Școala Generală Padeș

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

CITATE DESPRE CĂRȚI

„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris.
Încet gândită, gingaș cumpănită;
Ești ca o floare anume înflorită
Mâinilor mele care te-au deschis.

Ești ca vioara, singură, ce cântă
Iubirea toată pe un fir de păr,
Și paginile tale, adevăr,
S-au tipărit cu litera cea sfântă.” (Tudor Arghezi, Ex libris)

„Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Și, cum o atingi cu ochii și cu mintea, sufletul ți se deschide ca un prieten bun.” (Maxim Gorki)

„...nu este alta, și mai frumoasă, și mai de folos în viața omului zăbavă decât cetitul cărților.” (Miron Costin)

„Citește! Numai citind mereu, creierul tău va deveni un laborator nesfârșit de idei și imaginații.” (Mihai Eminescu)

„O, sfintele mele cărți... pe care soarta prielnică mi le-a scos înainte, cât vă datorez că sunt om, că sunt om cu adevărat!”

(Nicolae Iorga)

„O carte este un sprijin, o mângâiere, un îndemn. Este câte una căreia îi datorezi cât și celui mai bun învățător. Ba chiar care-ți este cât ți-au fost și părinții... Dar atunci trebuie să citim cu alegere.”

(Nicolae Iorga)

„Cărțile ne sunt prieteni statornici... Ne sunt sfetnici și nu ne contrazic. Cărțile care ne plac sunt urme pline de amintiri.” (Mihail Sadoveanu)

Unele cărți sunt gustate; altele înghițite; prea puține însă trebuie mestecate și digerate. (Francis Bacon)

Cărțile sunt ca niște corăbii încărcate călătorind pe vastul ocean al vremii. (Francis Bacon)

Cititul este pentru minte ceea ce este gimnastica pentru trup.

„Într-o carte sunt litere moarte, dar vrăjite, pe care le învii cu viața ta.” (Nicolae Iorga)

„Toți acei ce au acces la o bibliotecă, la cărți, sunt niște inși mai buni decât alții, mai fortificați, iar durerile îi ating mai puțin și nefericirile trec mai repede.” (Mircea Eliade)

„Cartea îndeplinește nu numai misiunea de a ne pune în contact cu semenii noștri depărtați în timp și spațiu; cartea îndeplinește fapta de mirare de a ne face să trăim în afară de minciună, nedreptate și prejudecată.” (Mihail Sadoveanu)

„O cameră fără cărți e ca un trup fără suflet.” (Cicero)

„Cu cărțile se întâmplă ca și cu focul de pe vetrele noastre; iei acest foc de la vecin, îl aprinzi la tine, îl dai altora și astfel e al tuturor.” (Voltaire)

„Eu aș defini cartea ca pe o lucrare de vrăjitorie din care ies tot soiul de imagini care tulbură mințile și modifică sufletele.” (Anatole France)

„O carte își dobândește valoarea, ca un prieten, prin lunga însoțire cu ea.” (Tudor Vianu)

Cărțile care te ajută cel mai mult sunt acelea care te fac să gândești cel mai mult.

Cărțile sunt corăbii care trec pe întinsele mări ale timpului.

Cei mai buni tovarăși sunt cele mai bune cărți.

Viața este prea scurtă pentru a citi cărți proaste.

Cartea e un prieten care nu înșală niciodată.

O carte nu este justificată decât dacă ne învață ceva.

E mai bună o carte instructivă decât una frumoasă.

Cărțile, ca și prietenii, trebuie să fie puține și bine alese.

A citi și a nu înțelege este asemănător cu a vâna și a nu prinde.

Deschide cartea ca să înveți ce au gândit alții; închide cartea ca să gândești tu însuși.

Cărțile sunt profesori muți.

Prof Mogoșan Vergina
Școala Generală Glogova

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Știați că...

- Asiro-babilonienii scriau pe tăblițe de lut. Printre ruinele bibliotecilor din Babilon și Ninive s-au păstrat peste 30.000 de cărți scrise pe asemenea tăblițe de lut.
- Multe popoare orientale antice scriau pe tăblițe confecționate din lemn, fildeș sau metal. Romanii foloseau tăblițele cerate. S-a trecut apoi la papirus sau pergament, la tăblițe de bronz, la piei de animale, la scoarță de copac sau pânză.
- Egiptenii își scriau cărțile pe papirus. Acestea erau socotite cărți sfinte, ceea ce i-a determinat pe egipteni să păstreze timp de două mii de ani secretul folosirii hârtiei de papirus.
- În cazul textelor importante, sulul de pergament era protejat de un toc de piele- strămoșul copertelor de astăzi.
- Treptat, tot pentru a fi protejat textul, au apărut mai multe inovații : numerotarea filelor, notarea titlului la început, coperta (care era alcătuită din plăcuțe de lemn învelite în piele, în aur sau în argint).
- În evul mediu, pe lângă obiect de cultură, cartea devenise și obiect de lux : filele aveau ornamente, majusculele erau împodobite migălos, coperta era confecționată din metale rare, fin cizelate, și era împodobită cu pietre prețioase.
- În secolul al XII-lea, apare în Europa un nou material ca suport pentru scriere : hârtia ; de fapt, hârtia fusese inventată de chinezi cu aproximativ o mie de ani înainte.
- Gutenberg a folosit litere mobile, confecționate din metal ; literele care formau textul se ungeau cu cerneală, se așeza hârtia deasupra și o presă permitea imprimarea lor ; foile se tipăreau numai pe o singură parte.
- La scurt timp după ce fusese inventat, tiparul este introdus -în 1507-în țara noastră de către călugărul Macarie. El a tipărit la Târgoviște cărți bisericești, Țara Românească fiind, astfel, prima țară din această parte a Europei în care au apărut cărți tipărite.
- Cea mai vestită bibliotecă antică a fost Biblioteca din Alexandria (Egipt). În anul 300 î.Hr. acolo existau aproape 1 million de volume (papirusuri).
- Biblioteca Congresului din Washington (S.U.A.) are cel mai mare fond de carte din lume.
- Biblioteca Academiei Române a fost înființată în 1867 și numără în prezent peste 8 milioane de volume, fiind una dintre cele mai importante biblioteci din țară.
- Astăzi, marile biblioteci sunt computerizate și se poate citi orice volum din fondul lor de carte pe rețeaua Internet.

Prof Mogoșan Vergina
Școala Generală Glogova

* Girafa, cel mai înalt mamifer din lume, alearga aproape la fel de repede ca un cal, însă doar pe distanțe scurte (~ 50km/h, calul de curse ~ 70km/h) și poate rezista mai multe zile fără apă, luându-și necesarul din frunzele copacilor. Deși se spune că girafa poate rezista mai mult timp decât camila fără apă, doar pentru comparație, camila poate rezista 10 zile fără apă în timpul verii și până la 2 luni în sezonul rece, timp în care poate pierde și 30% din greutatea corporală, situație în care majoritatea animalelor ar muri.

* Iepurele de Angora: Datorită blănii sale lungi spectaculoase, iepurele de Angora este o rasă faimoasă. Iepurele de Angora, una dintre cele mai vechi rase de iepuri domestici, este originară din Ankara, Turcia și este crescut în principal pentru producția de lână sau ca animal de companie.

* Numele de jaguar provine dintr-un cuvânt al indienilor americani care însemna "ucigaș care își rapune prada dintr-o singură săritură".

* Ursul are o dentiție bogată alcătuită din 42 de dinți și masele, bine adaptați pentru o dietă care include cantități semnificative de vegetație. Se spune chiar că dentiția ursului este în proces de evoluție de la o alimentație predominant carnivora la una predominant ierbivora.

Acest lucru de fapt indică faptul că ursul este un animal omnivor și oportunist, dieta fiind adaptată în funcție de mediu.

Cele mai notabile excepții sunt constituite de ursul polar, care se hrănește exclusiv cu animale marine (foci, lei de mare....) și de ursul panda, care mănâncă aproape exclusiv bambus.

* Atunci când o girafa năște, nou-născutul cade de la 2 metri înălțime fără să se rănească.

* ... cu o temperatură constantă de 40,7 grade Celsius, lupul este mamiferul cu temperatura corporală cea mai ridicată.

* ... ghepardul este animalul terestru cel mai rapid, el putând să atingă o viteză de 110 km/h.

* Greutatea tuturor furnicilor de pe Terra este mai mare decât greutatea tuturor oamenilor.

* Cat cântăresc creierele animalelor?

Hamster - 1.4g, Bufnița - 2.2g, Veverița - 7.6g, Aligator - 8.4g, Iepure - 10-13g, Marmota - 17g, Pisica - 30g, Rechin - 32g, Oaie - 140 g, Jaguar - 157g, Porc - 180 g, Tigru - 263.5 g, Cimpanzeu - 420g, Vacă - 425 - 458g, Gorila - 465 - 540g.

prof. Diaconu Nicolae

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

CODUL BUNELOR MANIERE

"Haina face pe om" sau "nu haina face pe om". Ambele dictoane sunt discutabile. Dar independent de adevarul lor haina trebuie conceputa in asa fel incit sa puna in valoare personalitatea unei femei. Poti sa copiezi aproape identic modelele aparute in revistele de moda fara a deveni eleganta. Adevarata eleganta se obtine dintr-un acord perfect intre haina, imprejurare si personalitatea celui care o poarta. Este un al saselea simt care le spune unor femei cum sa poarte o rochie de doi bani ca pe un model de la o mare casa de moda. Un aforism demn de retinut in acest domeniu suna astfel: "mai degraba putin mai simplu decit un pic prea incarcat". E de preferat sa vii la un cocteil cu un taior bine croit, decit cu o rochie de seara la o banala invitatie la o cafea.

Pentru barbati, mai mult decit pentru femei, putem exprima aceasta prima regula: "sa nu cauti sa epatezi". Dar si femeile trebuie sa dea dovada de tact. Nu te imbraci din cauza cuiva, si inca mai putin, pentru a face in ciuda cuiva. Te imbraci pentru tine! Sa fii elegant nu inseamna sa te preocupi de pretul si numarul toaletelor, ci de calitate, de croiala, de posibilitatea de a le armoniza cu alte haine din garderoba ta si de a le alege astfel incit sa nu se demodeze. O persoana cu gust nu poarta culori prea tipatoare si aplica legile elementare ale esteticii. Daca ai tenul palid, galbenul si verdele te fac livid. Daca nu esti zvelta trebuie sa eviti creturile si cutele, sa te feresti de dungile orizontale daca nu esti inalta, de cele verticale, daca este foarte inalta. Cind am depasit o anumit virsta si un anumit numar de kilograme, trebuie sa ne gindim bine daca sa purtam in vacanta pantaloni sau short. Fiecare perioada a vietii are farmecul ei. Tineretea isi poate permite indrazneli interzise la maturitate. Un om neglijent imbracat poate fi un om cumsecade, dar foarte rar ai timpul si dorinta sa ghicesti fondul sau de aur ascuns in spatele aparentelor. Daca ne gindim la viata noastra profesionala si sociala la plimbarile noastre pe strada, vom recunoaste ca simpatia ne este trezita de acele persoane care fac o prima impresie favorabila. Acest adevar ne va convinge sa acordam o atentie deosebita problemei vestimentare. Haina cea mai veche trebuie si poate sa fie ingrijita. Pentru tinuta vestimentara ca si pentru corp prima regula este curatenia. O pereche de pantofi pingelita de trei ori este de preferat unei perechi noi nelustruite sau care se afla intr-un total dezacord cu haina. La fel pentru costumul barbatesc. Nu e la indemina oricui sa aiba in sifonier zece costume. Dar oricine poate purta un costum curat si periat cu grija.

Eleganta depinde mult de detalii si accesorii. Un guler de camasa curat si bine calca, o cravata asortata ridica valoarea unui costum chiar si mai modest.

In anumite imprejurari, tinuta este obligatorie. Daca nu avem costumul cerut si nu-l putem inchiria, e mai bine sa renuntam la invitatia respectiva. Cind mijloacele financiare ne sunt limitate, e de preferat sa cumparam putine haine, dar de buna calitate.

Mai ales pentru femei este important sa-si gaseasca si sa-si pastreze un stil care sa le avantajeze.

Femeile care se imbraca bine si pe care le admiram va pot marturisi ca au invatat cu greu acest lucru. Prima regula (lege) este legata de calitatea si comoditatea pantofilor si a posetei. Aceste doua piese de baza vor trebui sa fie neaparat de foarte buna calitate. Vom observa ca o poseta cu cit este mai simpla, mai comoda si cu accesorii frumoase costa mai mult! O poseta moale, din piele foarte buna tine cam 10 ani si - ciudat - nici nu se demodeaza! Faceti cu inima usoara aceasta investitie. Rochiile, bluzele, fustele, tricourile pot fi si ief-tine si reusite. Pantofii, posetele, cordoanele, manusile - niciodata. Invatati unde trebuie sa faceti economii in materie de imbracaminte! Poti sa porti cea mai scumpa si mai eleganta toaleta, dar daca ai o poseta urita si demodata de plastic veti fi catalogata ca prost imbracata. Va rog sa ma credeti!

Treptat, la garderoba de baza se pot adauga cu masura citeva elemente noi pentru a fi in pas cu moda. Sa facem un efort de vointa si sa nu cedam tentatiei de a cumpara si purta lucruri frumoase pe care le-am admirat la o prietena sau intr-o revista de moda. Rar ne va sta bine cu ele.

Sa incercam sa ne cream o rezerva de bani si sa ne cumparam haine numai cind gasim ceva ca vom purta cu placere. Nu cumparam haine numai pentru ca sa ne ief-tine. Este o risipa si nu o economie!

Cel putin de doua ori pe an sa facem o severa triere a garderobei eliminind lucrurile pe care nu le-am purtat deloc, care nu ne stau bine sau care s-au invecitat. Le facem cadou! Un dulap ticsit de haine nu ne va ajuta deloc sa fim elegante. Este mai bine sa avem trei bluze impecabile, decit sase de o calitate indoielnica. Renuntati la obiceiul de a va schimba zilnic din cap pina in picioare, imbracind fara discernamint haine care nu va avantajeaza, numai de dragul de a va schimba. Ideea este sa purtati ceea ce va sta bine, chiar daca reveniti des la aceeasi tinuta. Feriti-va sa va afisati cu lucruri mereu noi, cumparate la intimplare, crezind ca astfel sunteti elegante.

Atentie! Nu se poarta aur cu argint in acelasi timp. In timpul zilei este de preferat sa recurgem la acele imitatii simple cu un design frumos, evitind sticla colorata, strasurile, cu un cuvint, tot ce este strident, incarcat.

Culese de prof. Diaconu Maria Elisabeta

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

ISTORIA CALCULATOARELOR PERSONALE

În anii 1960 a apărut un nou tip de calculatoare: minicalculatoarele. Aceste mașini erau mai ieftine, mai mici, nu avea nevoie de aer condiționat și erau mult mai ușor de folosit (cel puțin după standardele acelor timpuri) față de mainframe-uri. În fața ereziei, preoții mainframe-urilor s-au înfiorat. Deținerea unui mainframe era problema corporației, datorită cheltuielilor necesare, dar un departament putea avea propriul minicalculator, pentru că acesta nu necesita spații speciale sau specialiști necesari unui mainframe. Pe scurt, minicalculatoarele erau ieftine.

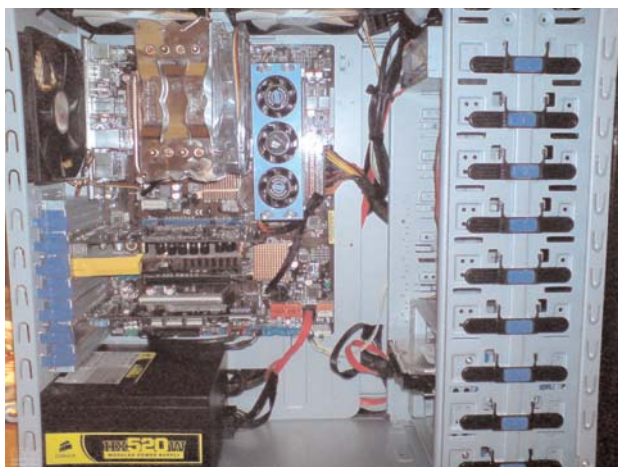
Această dezvoltare a dus la apariția unui nou personaj pe scena calculatoarelor. Minicalculatoarele au adus la înlocuirea programatorilor de mainframe, curați și bine îmbrăcați, cu o nouă specie de programatori. Minicalculatoarele au început să fie introduse în univer-

sități și alte instituții de învățământ, pentru că erau ieftine. Ele erau accesibile și proiectate pentru a putea suporta modificări ulterioare, ceea ce a atras un grup de entuziaști cunoscuți sub numele de hackeri. Acești hackeri nu sunt identici cu cei din zilele noastre. Acei hacker-i erau plini de entuziasm față de calculatoare, oameni care voiau să facă programe mai bune, mai rapide și mai „elegante”.

Din rândurile lor s-au ridicat o parte din oameni care au făcut revoluția calculatoarelor personale. Piața minicalculatoarelor a crescut repede. Imediat ce departamentele puteau justifica nevoia minicalculatorului, acesta era instalat. Acesta a fost momentul când DEC (Digital Equipment Corporation) a devenit a doua mare companie producătoare de calculatoare din lume.

În privința îmbunătățirilor aduse programelor, gama funcțiilor care pot fi realizate a crescut. Un minicalculator poate fi folosit simultan de mai mulți utilizatori, cu ajutorul unui procedeu de împărțire a timpului de folosire a procesului numit time-sharing. Astfel, fiecare utilizator poate să prelucreze date, să creeze programe sau să utilizeze, ca și când ar fi singurul utilizator. Acest sistem a fost introdus și în tehnologia de realizare a mainframe-urilor. Sisteme sofisticate de time-sharing, cu componente disc mai puternice și programe mai sofisticate, au fost dezvoltate în același timp pentru mainframe-uri.

Aceasta era piața calculatoarelor în anii '70: mainframe-uri și minicalculatoare erau prezente în toate companiile și principalele departamente. Pentru sacinile pe care le puteau rezolva în moduri în care le rezolvau, erau bune. Au adus metode noi și eficiente în birouri și au făcut afacerile mai eficiente. Totuși, au eșuat în mărirea productivității personale (în creșterea eficienței personalului, nu a corporațiilor).

Apariția calculatoarelor personale

La mijlocul anilor '70 a apărut o nouă tehnologie: miniprocessorul. Acesta folosea multe tranzistoare conectate pe o pastilă de siliciu pentru a realiza un dispozitiv de calcul.

Primele microprocesoare au fost, după standardele actuale, destul de simple. Primul microprocesor, devine cunoscut ca 4004, a fost proiectat pe patru biți de către inginerul Marcian E. „Ted” Hoff de la Intel, în anul 1969. Clientul care i-a comandat lui Intel microprocesorul a fost o firmă japoneză, care a dat faliment în 1970; după aceasta Intel nu se putea hotărî dacă să lanseze sau nu circuitul pe piață. L-au lansat, și în 1974 existau mai mult de 19 tipuri de microprocesoare pe piață, inclusiv Intel 8088, cel care va deveni trambulina actualelor calculatoare personale.

Microprocesoarele au fost inițial folosite drept controler - dispozitive de control - pentru mașini de spălat veselă și frigider. Producătorii și proiectanții de calculatoare nu au pierdut ocazia dată de potențial acestor dispozitive de a fi folosite drept calculatoare.

prof. Diaconu Nicolae

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Poezii alese...

Hărniciuța

Toată ziua scriu, citesc
Și ghiozdanul mi-l gătesc.
Eu la școală merg mereu
Note bune strâng din greu.

Frățiorul mă iubește
Și pe loc mă răsplătește
Și eu îl iubesc mereu
Căci e frățiorul meu.

Saman Geta, clasa a II-a

Tristețe

Sunt singur și-ascult în
tăcere
O frunză ce dăce și piere,
Pe marginea lacului tulbu-
rat,
supărat

Și-ascult în tăcere mișcarea
Și-ascult adierea,
ce-mbină tăcerea
În mii de culori,
sub formă de flori.

Iar măritul astru, Soare,
O scaldă-ntr-o mare
De jale, de dor
cu ochii de fior.

Și iat-o că trece-n neființă
Se desprinde ușor din codiță
Se apleacă puțin la vale
și cade în mare.

*Cloșanu Diana Elisa,
clasa a VIII-a*

Toamna, mirificul anotimp

Strâng roadele,
Și-ți mulțumesc pentru ele
Și m-astup în durere
Cu gândurile mele.

Iar bătrânul castan
Regele climei noastre,
Se străduiește în fiecare an.
Sub conducerea tale, de

anotimp mare.

Și cum toți ne dau bogățiile
Și-ți dau slavă doar ție
Plină de regalitate,
Alegi dintre toate.

*Cloșanu Diana Elisa,
clasa a VIII-a*

Doamna mea

Doamna mea e o zână
Ce ne duce spre învățătură.
Ea ne-nvață lucruri noi
Tot frumoase de la noi.

Ea ne-nvață lucruri bune
Și ne-aduce zile bune.
Doamna noastră ne învață
Tot ce-i bine-n lumea astă.

*Cloșanu Maria,
clasa a II-a*

Criza financiară

Uite criza a venit
Pe toată lumea a lovit
Chiar și pe parlamentari
De nu mai au bani în buzunar.

Patroni au falimentat
Pe muncitori în șomaj i-au
băgat
Președintele e revoltat
Și banii europeni i-a luat.

Oamenii au înnebunit
De când criza a venit
Le vine să se omoare
Că nu au bani în buzunar.

Criza multe victime a făcut
Acum se-așteaptă și mai mult
Noi ne rugăm în fiecare seară
Ca mereu criza să dispară.

*Popescu Marius Ionuț,
clasa a VIII-a*

Miorița elevilor

Pe-un picior de plai
Pe-o gură de rai
Stă o școală mare
Cu câteva profesoare.
Una-i de română,
Alta-i de franceză,
Alta-i de engleză.
Iar ce-a de franceză,
Cu ce-a de engleză
Mări se vorbiră
Ele se sfătuiră
Pe l-apus de soare
Pe ce-a de română
Iată s-o omoare
Că e mai isteată
Și are pile multe
Care s-o ajute
Nimeni să n-o-nfrunte
Măi fetiță, laie
Laie bucălaie
De o lună-n coace
Școala nu te-atrage
Ori cartea nu-ți place
Ori ești bolnăvioară
De atâta școală.

Popescu Marius Ionuț

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

Poezii alese...

Școala e frumoasă

Școala noastră dragă e așa frumoasă
Noi ne dăm silința ca să învățăm.
Sunt profesori și materii multe.
Dar eu o iubesc pe doamna învățătoare,
Fiindcă ea iubeste școala noastră dragă.
Și de-aceea noi de dimineață ne trezim
Și la școală iar cu drag pornim.

Școala noastră-i minunată
Și ne bucurăm de ea,
Școala este viața mea
Și mă țin bine de ea.

*Dima Alina Cristina, clasa a IV-a,
Școala Motru-Sec*

Iarna

Vine iarna, ce frumos!
Și ce bucurii aduce
În sufletele de copii
Care-s calde și plâpânde.

Vino iarnă cu nămeți
Și cu jocuri prin zăpadă
Vino, noi te așteptăm
Cu bulgări să ne jucăm.

Vino iarnă cu colinde
Ce le cântăm pe la porți
Vino și tu Moș Crăciun
Noi te așteptăm cu toții.

*Câlcioi Nicu, clasa a III-a,
Școala Motru-Sec*

Mama

Mama mea m-a învățat,
Să fiu harnic și curat,
Să-mi ajut aproapele
Să nu-i întorc spatele.

Mama este într-adevăr,
Ca un înger păzitor
Te-ngrijește și-ți dă bani
Să-i ajuți pe cei sărmani.

Ea te spală, te-ngrijește,
Și de rele te păzește
Să nu fi lovit vreodată,
Să te bucuri viața toată.

Așa-i mama pe pământ,
Te ajută când și când
Cine nu-și iubeste mama,
Dumnezeu vede greșeala.

*Modoran Cristinel Victoraș,
Școala Primară Racofi*

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

IMPORTANȚA IONILOR NEGATIVI PENTRU VIAȚĂ

Se cunoaște că atomul reprezintă o componentă a moleculei unei substanței. Atomul din punct de vedere electric este neutru deoarece numărul protonilor este egal cu numărul electronilor.

Atunci când atomul primește sau cedează electroni, acesta devine atom încărcat cu sarcină negativă sau pozitivă purtând numele de ion negativ, respectiv ion pozitiv.

Aerul e plin de particule electrice care au câștigat sau au pierdut un electron (particulă negativă), de unde și numele lor de „ioni pozitivi” sau „ioni negativi”. Când respirăm, ei pătrund în organism și acționează asupra unor funcții fiziologice. Ionii negativi stimulează metabolismul celular, cresc tonusul mintal și fizic și ne dau o stare de bine.

Dimpotrivă, ionii pozitivi participă la procesul de îngustare a vaselor de sânge din creier, ceea ce duce la migrene, tensiuni nervoase, hipertensiune arterială, astmă, insomnii.

Când cele două tipuri de ioni se află în echilibru, totul este în regulă. Din nefericire, în lumea noastră modernă, ionii pozitivi se află în exces, din pricina poluării și a electricității din aer.

V-ați întrebat vreodată de ce ne fac atât de bine plimbările prin pădure sau cele pe malul mării? Fiindcă ne oferă priveliști frumoase, care ne mângâie sufletul, și fiindcă respirăm oxigen, baza energiei noastre vitale, veți răspunde. Corect! Dar mai există o cauză: ioni negativi, o adevărată mană cerească pentru starea noastră de bine, spirituală și fizică.

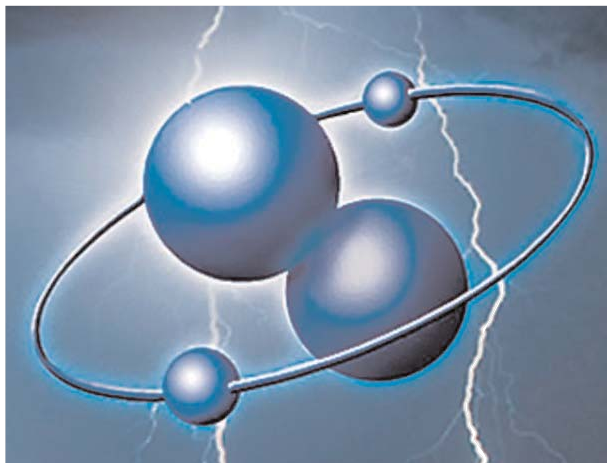
Pentru a respira ionii buni, negativi, trebuie să ieșiți în natură. Nu e nevoie să-i căutați la capătul lumii. E suficient să ajungeți la o margine de oraș, în pădure, în crâng, în luncă, acolo unde „roiesc” fericiți în razele soarelui, sau pe malul unui pârau, al unei cascade montane, pe malul unui lac natural sau pe țărmul mării, dacă locuiți aproape de ea. Locuri unde ionii negativi se nasc din descompunerea picăturilor curate de apă. Natura e atotputernică. Sub protecția ei ionii negativi ating cifre demne de cartea recordurilor: opt mii pe centimetrul cub de aer, față de doar trei mii de ioni pozitivi.

Dimpotrivă! În locurile închise unde trăim raportul ionilor este invers. De unde și explicația, ignorată adesea, pentru indispozițiile cotidiene care ne cuprind de cum ne ridicăm dimineata din pat.

Dacă trăiți în locuri nepoluante, soluția este simplă pentru a face rost de ionii negativi: prin aerisirea mai des a locuinței. Este suficient să deschideți 5 min. fereastra pentru a o încălca cu ioni negativi. Dacă trăiți în orașe poluate și locuiți în zonele aglomerate, din centru, atunci deschiderea ferestrei e mai degrabă un pericol, și specialiștii ne învață să utilizăm un ionizator. Acesta reprezintă un aparat electric care are rolul de a produce ioni negativi. Poate fi cumpărat din comerț, iar utilizarea lui este „unică”: ionizatorul trebuie plasat obligatoriu undeva în mijlocul camerei, pentru că ionii negativi se disting imediat ce întâlnesc un perete. Dar cea mai bună soluție o reprezintă metodele naturale de producere a ionilor la domiciliu. Ele constau în plasarea de plante verzi în interior, mici ochiuri de apă, realizate cu ajutorul unor bazine ce pot fi cumpărate de-a gata, fântâni în miniatură, înconjurate cu pietre de râu, etc.

Uleiurile aromatice dispersate în casă ajută și ele, la crearea de ioni negativi. Din cele mai vechi timpuri se știe că plantele sunt organisme vii, iar prezența lor într-o casă înseamnă o adiere de bucurie tocmai prin faptul că ne dau oxigenul care este un ion negativ. Este bine ca în interiorul casei să alegem plante cu frunze grase și rotunde.

Să nu uităm că și florile din vază sunt benefice dar să nu fie întreținute prost. Florile din vase au efect benefic doar când sunt proaspete și când le schimbăm zilnic apa.

Profesor Băloi Angela, Școala Motru-Sec

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

POLUAREA AERULUI, A APEI ȘI A SOLULUI

A apărut un factor distrugător asupra naturii- poluarea. Mediul de viață este supus deteriorării mai multor factori ce acționează asupra sa. Pretutindeni planează amintirea că omul poate deveni propria influență asupra mediului ambient, ca rezultat al apariției noilor pericole. Natura trebuie păstrată mereu ca un decor viu și dăruitor de viață, ca o legătură neîntreruptă cu pretutindeni originară, ca un refugiu de pace și adevăr.

Amenințările ecologice de natură globală care alertează în prezent mediul, reamintesc realități foarte simple, ce au fost multă vreme uitate și anume că atingerea bunăstării sociale nu se reduce la o simplă acumulare a bunurilor și serviciilor. Problema poluării este: impurificarea chimică a atmosferei, a apei, a produselor alimentare, intensificarea radiației UV, schimbarea climei planetei, epuizarea resurselor naturale, tulburarea stabilității ecosistemelor mediului ambiant. Problema precum distrugerea stratului de ozon sau efectul de seră au scos la iveală și pericolul de a depăși capacitatea planetei de a „absorbi” deșeurile noastre. Se adaugă la această mare primejdie, inventarul greu al unor maladii generate de folosirea abuzivă a pesticidelor și contaminarea chimică a alimentelor de realitate tristă a degradării solurilor, distrugerii pădurilor, poluării apelor și atmosferei.

Fiecare verigă în parte și toate la un loc, dintr-un asemenea lanț de agresiune împotriva ființei umane, sunt rezultatul unei megalomanii tehnice, ale unei industrializări lacome și al unui dispreț pentru sănătatea omului.

Intervenția omului asupra „triunghiului vieții-apă, aer, sol” a depășit posibilitatea de adaptare a biosferei. Se ridică o întrebare deosebit de importantă pentru viitor și anume: până unde influența omului se poate manifesta fără distrugeri?; nu cumva s-a ajuns la un punct critic?

Prin deteriorarea prin eroziune a activităților agricole, industriale, defrișării masive, omul a lăsat suprafețe întinse de teren fără vegetație. Poluarea mediului se poate face și pe cale naturală: erupții vulcanice, cutremure, incendii spontane. Poluarea artificială datorată intervenției omului are acțiuni mult mai puternică asupra mediului înconjurător. Ea a început cu apariția primelor orașe și așezări omenești. Acești poluanți sunt biodegradabili într-un timp mai scurt.

Natura poluării este de mai multe feluri:

- Poluare fizică;
- Poluare radioactivă: are un caracter universal. Ea poate contamina toate mediile de viață și se datorează substanțelor radioactive rezultate din industria nucleară.
- Poluarea termică în special a apelor produsă de folosirea diferitelor instalații pentru răcirea apei în turnătorii de oțel și în alte ramuri ale industriei.
- Poluarea chimică- este produsă de diferite elemente: substanțe, pesticide, insecticide. Multe organisme mor, neputând supraviețui fără lumină și oxigen.
- Poluarea biologică se datorează poluării mediului cu agenți patogeni și deșeuri de origine umană. Acești poluanți afectează toate mediile de viață determinând boli grave, intoxicații.

Substanțele poluante afectează toate mediile de viață: atmosfera, solul și apele. Poluarea aerului se face prin poluanți gazoși sau solizi. Poluanții gazoși sunt: dioxid de carbon, compuși ai azotului și sulfatului pot proveni din surse naturale bine cunoscute dar și pe cale artificială cum ar fi arderile compuse. Alături de aceștia este poluantul solid, praful de ciment. Dintre fenomenele grave produse în atmosferă sunt ploile acide și formarea smogului. Ploile acide se datorează combaterii unor substanțe poluante din atmosferă cu vapori de apă, urmată de transformarea în acizi care cad pe pământ sub formă de ploi.

Sub acțiunea ploilor acide, pe frunze apar adevărate arsuri care au aspect de pete. Toate duc la oprirea creșterii plantelor și implicit a productivității; mai multe plante pot chiar muri. Poluarea solului se datorează:

- poluării atmosferei- substanțele poluate din atmosferă cad pe sol direct sau antrenate de precipitații. Numeroși dăunători au căpătat rezistență la aceste substanțe. Îngrășămintele și pesticidele au adus la început mari faloase omului.
- poluării apelor, râurilor și oceanelor. Apele uzate din centrale termoelectrice. Unele specii dispar, altele devin rare. Numeroase plante mor, cantitatea de oxigen scade și se înmulțesc organismele microscopice a căror moarte contribuie la „înflorirea” apelor. În fața acestor surse de poluare omul ar trebui să ia numeroase măsuri.

Implicarea administrației locale și centrale în evaluarea reală a situației ce afectează mediul înconjurător și resursele naturale, laolaltă cu inițierea unor măsuri specifice și o datorie permanentă.

Pentru a salva natura este nevoie de ajutorul omului.

Să dăm o șansă planetei.

Înv. Târsu Doina, Școala cu clasele I-VIII Topești

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

PROBLEMA APEI ÎN LUME

Apa este prin geneză și evoluție, o resursă naturală, vitală pentru existența vieții pe Terra, vulnerabilă și limitată în timp și spațiu.

În cadrul sistemului ecologic natural prezența apei este condiția indispensabilă vieții, iar pentru societatea umană ea reprezintă cea resursă naturală de care depinde orice domeniu al activității economice.

Conform datelor furnizate de diverși autori în literatura de specialitate, 361,30 mil. km² este ocupată de ape, adică 70,8 %, planeta noastră fiind frecvent denumită și „Planeta Albastră”.

Din cantitatea totală de apă, de pe Terra cel mult 2,53% o constituie apa dulce, din care 69,56% se găsește în ghețari, 30,06 este cantonată în subteran și doar 0,27% reprezintă apa necesară pentru folosințele de apă precum și pentru existența și dezvoltarea ecosistemelor.

Nevoia de apă din ce în ce mai mare a unei populații în creștere, însoțită de numeroase forme de poluare de la reziduurile menajere și reziduurile chimice industriale eliberate în natură până la otrăvitoarele pesticide utilizate în agricultură, reduc nivelurile de apă dulce disponibilă în multe locuri din lume.

În prezent consumul de apă este foarte mare ajungându-se la 100 de litri pe zi în regiuni precum S.U. A, Europa de Vest, Japonia și diminuat în țările subdezvoltate din Africa și Asia.

În regiuni întinse din Africa, Orientul Mijlociu, Asia, problema apei este acută.

Se estimează că există peste 1 miliard de oameni ce suferă de lipsa accesului la apa curentă.

Mii de persoane mor din cauza foametei cauzate adeseori de lipsa apei necesare susținerii recoltelor bogate. Foarte multe persoane între 1,5- 2 mld. Suferă de lipsa accesului la un sistem de canalizare bine pus la punct.

În consecință până la 3 mil. de oameni mor în fiecare an din cauza unor boli care ar putea fi evitate dacă ar exista suficientă apă.

Canalizarea este esențială pentru a împiedica răspândirea bolilor și contaminarea rezervelor de apă.

Mari consumatori de apă (siderurgia, activitățile gospodărești, agricultura irigată) sunt și factori care introduc în apă continuu sau accidental numeroase substanțe dăunătoare.

Pentru diminuarea efectului acestor substanțe poluante trebuie luate măsuri precum:

- reducerea consumului de materii prime;
- instalarea de filtre antipoluante, decantoare, stații de epurare;
- reintegrarea apelor epurate în circuitul productiv;
- tratarea apelor menajere.

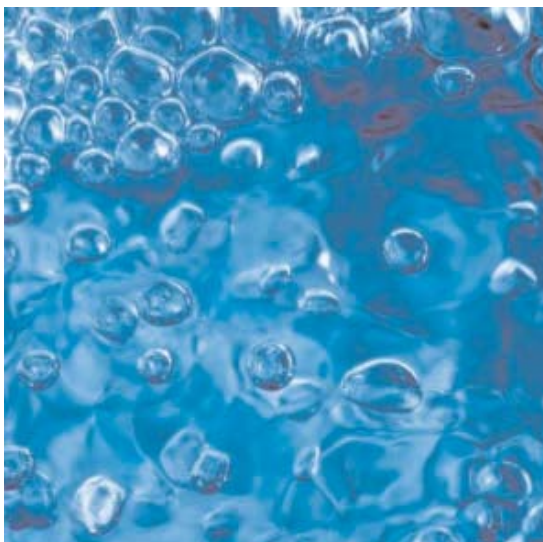
Nevoile de apă pentru toate folosințele de pe Terra au evoluat în timp, de la aproximativ 580 km³ /s la sfârșitul sec. XIX-lea la peste 3950 km³/s la nivelul anului 2000.

Până la nivelul anului 2025 creșterea nevoilor de apă dulce va fi de 1,32 ori mai mare față de anul 2006.

Atât consumul cât și necesarul de apă este în cantități mici și de o calitate foarte bună într-un procent de aproximativ 8-10 % din totalul cerințelor.

O speranță referitoare la resursele de apă este legată de posibilitățile desalinizării apelor marine. La desalinizarea apelor marine se va apela tot mai mult datorită diminuării resurselor „clasice” de apă dulce.

Apa reprezintă un mediu de viață ce trebuie protejat pentru a asigura nevoile populației și pentru buna funcționalitate a ecosistemului.

Prof. Lăscău Georgiana Alisa, Școala Generală Padeș

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

COROCOȘIILE STRIGATE LA NUNTĂ ÎN SATUL CLOȘANI, COMUNA PADEȘ, JUDEȚUL GORJ

- Bună dimineața cinstiți socrii mari!
- Mulțumim dumneavoastră băieți militari.
- Dar ce umblați, ce căutați?
- Ce umblăm, ce căutăm, la nimeni n-avem seamă să dăm
Multe mări am trecut, multe zări am bătut,
Și orașe și sate de departe am colindat
Și nimeni seamă nu ne-a luat,
Dar cine sunteți dumneavoastră să ne luați seama noastră?
Dar fiindcă ne întrebați să ne lăsați cu încetul, cu încetișorul
Să ne dăm cuvântul cu adevărul
Că de multe ce sunt și dese nu le putem spune alese:
Tânărul nostru împărat de dimineață s-a sculat,
Cu straie noi s-a îmbrăcat, calul negru a pieptenat,
Față albă și-a spălat, calul și l-a înșeuat
Și pe cal s-a-ncălecat și din trâmbiță a sunat
Mare oaste a rădicat: 200 grăniceri, 100 feciori de boieri,
Iar la răsărit de soare, am plecat la vânătoare...

.....
Dar nunul cel mare cu grija-n spinare,
Călare pe un cal ca un ducipal,
Se ridică-n scări și se umflă-n nări,
Făcu ochii roată peste oștirea toată
Și când încoace privi, aicea zări
O florică frumoasă și drăgăstoasă
Văzând că nu înflorește și nici nu rodește
Ne trimise pe noi șase lipcari, călare pe șase juncani,
Cu coarne cănite, cu frâie zugrăvite,
Cu unghiile cositorite, cu coadele împletite
Ce să pornim și la curțile dumneavoastră să venim
Florica s-o luăm și la împărat s-o ducem.
Acum ori florica să ne-o dați, ori de unde nu, nu scăpați,
Căci a venit cu târnăcoape de argint,
Să scoatem florica din pământ,
S-o scoatem din rădăcină, s-o ducem la împăratu-n grădină
Ca acolo să înflorească și să rodească, locul să-i priască
Să nu se mai ofilească...

Înv. Cîlcioi Dana, Școala Gen. Motru- Sec

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

PORTUL POPULAR DIN OLTENIA

Poezia, cântecul și dansul ocupă un loc important în viața de toate zilele a poporului românesc. Ele însoțesc țaranul la muncă, îl înveselesc și îi înviesc petrecerile

Portul românesc ca și întreaga artă populară (arhitectura, creșterile în lemn, ceramică, etc.) s-a născut și a dăinuit pe teritoriul țării noastre din cele mai vechi timpuri. Obârșia broderiilor de pe îmbrăcămintea țăranilor trebuie căutată în trecutul cel mai îndepărtat. Faptul că aceste broderii au atins la străbunii noștri culmea dezvoltării, dovedește cât de departe trebuie să fie începutul acestei arte naționale românești.

În Oltenia, portul popular se deosebește de la un ținut la altul. Cămașa sau ia este elementul cel mai important al costumului, iile fiind încrețite pe lângă gât, iar peste creți este aplicat un guler îngust și acoperit cu broderie.

Pe piepti, galonul de broderie este la fel de îngust. Alțițele, care sunt așezate la o distanță oarecare de la guler și care cad pe umeri, sunt acoperite complet cu broderie. În partea de jos, alțița se termină cu un model de broderie într-o singură culoare deschisă (alb sau crem) și care se numește „încreț”. Din marginea de jos a încrețului, pe toată lungimea mânecii, sunt brodate două sau trei șiruri de râuri (galoane înguste de broderie). Pe linia de lungime, mâneca este încrețită pe o manșetă de lățimea gulerului și decorată cu aceleași motive.

Această ie este croită din pânză de bumbac din trei foi (trei lățimi de material), una în partea din față, una în partea din spate și câte o jumătate de foaie în părți. Mănecele se croiesc tot din trei foi, câte o foaie și jumătate pentru fiecare mânecă.

Poalele ieii, sau partea de jos a cămășii, sunt croite din patru foi; două foi pentru partea din față și partea din spate, iar din celelalte două sunt croiți clinii din părți. Pe linia de talie această parte se unește cu iia printr-o cusătură.

Partea de jos este conturată pe linia de lungime cu motive de broderie, iar pentru ca să se poată vedea toată bogăția ornamentației de pe poale, fotele sunt mai scurte cu 10-15 cm decât cămașa.

Broderiile de pe aceste ii se lucrează în punctele lănișor, cruciuliță și tighel. Culoarele folosite sunt: roșu, negru, galben, albastru, precum și fire metalice aur și argint, la fel și paiete, fluturi, etc.

Fotele din Oltenia sunt formate dintr-o singură bucată, în formă dreptunghiulară, care este încrețită, pe un cordon. Pe deasupra fotele sunt strânse pe linia de talie cu un brâu lat de lână, țesut în dungi așezate în linii verticale și în mai multe culori. Fotele sunt țesute cu diferite chenare așezate în lungime sau în lățime, iar în partea de jos câteodată sunt conturate de un galon pe toată lungimea fotei.

În Oltenia, portul popular este completat cu maramă fine pe cap, care sunt țesute din borangic subțire și sunt decorate cu motive lucrate cu fire mai groase în aceeași culoare.

Pe deasupra, costumul are un cojoc de piele, lung până la genunchi, garnisit cu diferite broderii aplicate.

Aceste cojoace sunt fără mâneci, uneori cu mâneci lungi, sau cu mâneci trei sferturi, încât se poate vedea toată bogăția de motive brodate pe mânecile ilor.

POPESCU VIOLETA
SCOALA GENERALA "NICOLAE CARANDA"
GLOGOVA

„Înainte de orice, scopul unei cărți este să te facă să gândești.” (H. de Balzac)

LOCALITATEA PADEȘ, JUDEȚUL GORJ

Poziționare geografică: Comuna Padeș este situată în partea de vest a județului Gorj, la 61 km distanță de municipiul Târgu Jiu și 33 km distanță de Motru;

Componenta: Apa Neagră, Padeș, Văieni, Călugăreni, Orzesti, Closani, Motru Sec, Cerna-Sat, având conducerea administrativă în localitatea Călugăreni;

Suprafața: 38981 ha, din care pădurile acoperă 26975 ha;

Din această localitate a început Revoluția din 1821 condusă de Tudor Vladimirescu în anul 1821 care a avut ca efect înlăturarea domniilor fanariote.

Pe câmpia din satul Padeș a fost citită Proclamația de la Padeș, în acel loc fiind înălțată o troiță și ulterior un monument care comemorează sacrificiul pandurilor olteni.

Localitatea se desfășoară de-a lungul cursului râului Motru iar satul Cerna-Sat și pe râul Cerna. Așezarea este submontană, beneficiind de climă temperat-mediteraneană și de un imens potențial turistic.

Comuna Padeș este situată în Subcarpații Sudici și Piemontul Getic ce cuprind partea de nord a județului și care este format din culmi prelungi ale

căror înălțimi coboară spre sud până la 450-500 m, separate de culoare lungi ale cursurilor de ape.

Bogățiile naturale ale solului și subsolului comunei o situează printre localitățile cu importante resurse de materiale de construcții și hidroenergetice ale apelor din zonă.

Potențialul hidroenergetic este materializat prin realizarea complexului Cerna - Motru - Tismana, desfășurat în cea mai mare parte pe raza comunei Padeș, și compus dintr-o rețea de galerii subterane care aduc apa din pârâul Cerna în râul Motru, acumulări de ape din zona montană precum și Hidrocentrala Valea Mare cu putere instalată de 50 MWh.

O adevărată bogăție naturală a comunei o reprezintă resursele forestiere, prin suprafața de 26.975, adică 69,2% din totalul suprafeței comunei.

Pagină realizată
de prof. Diaconu Nicolae

